

UCZYMY SIĘ JEŹDZIĆ PO LUBLINIE

- Spotkaliśmy się w Janowie Lub. i Puławach • XV Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB
- Chcemy podnosić kwalifikacje! • Obiekty mostowe w krajobrazie miast Europy

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12

www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl
Biuletyn Informacji Publicznej:
www.bip.piib.org.pl

Biuro czynne: poniedziałek, środa, czwartek, piątek
w godz. 8.00–16.00; wtorek w godz. 9.00–17.00

Konto LOIIB:

PEKAO SA 36124054971111000050101920

Przewodniczący Okręgowej Rady

tel. 81 534-78-11

Skład biura:

Dyrektor biura – tel. 81 534-78-13
Sekretariat biura – tel. 81 534-78-12
Główna księgową – tel. 81 534-78-14
Sekcja księgowości – kasa – tel. 81 741-40-95
Sekcja spraw członkowskich – tel. 81 534-78-16
Sekcja szkolenia – tel. 81 534-78-17
Sekcja uprawnień budowlanych
– tel. 81 741-41-83
Sekcja obsługi organów Izby – tel. 81 534-78-15

Biuro terenowe w Białej Podlaskiej

21-500 Biała Podlaska, ul. Narutowicza 10
(Dom Technika NOT Oddział Regionalny),
pok. nr 2 (I piętro)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i czwartki
w godz. 11.00–14.00; w środy w godz. 9.00–13.00
biala@lub.piib.org.pl
tel. 83 343-62-05; fax 83 343-60-08

Biuro terenowe w Chełmie

22-100 Chełm, ul. Lwowska 13W
Terminy dyżurów: we wtorki w godz. 9.00–13.00
w środy i czwartki w godz. 15.00–18.00
chelm@lub.piib.org.pl; tel. 82 563-36-59

Biuro terenowe w Zamościu

22-400 Zamość, ul. Rynek Wielki 6
(Dom Technika NOT)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i środy
w godz. 13.00–16.00; w piątki w godz. 12.00–16.00
zamosc@lub.piib.org.pl;
tel. 84 638-58-08, 84 639-10-28

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Wojciech Szewczyk – przewodniczący
Joanna Gieroba – zastępca przewodniczącego
Teresa Stefaniak – zastępca przewodniczącego
Janusz Iberszer – zastępca przewodniczącego
Jan Ludwik Ziótek – sekretarz
Zbigniew Mitura – skarbnik
Tomasz Grzeszczak – członek Prezydium
Janusz Wójtowicz – członek Prezydium

CZŁONKOWIE OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Jerzy Adamczyk
Adam Borowy
Tadeusz Cichosz
Grzegorz Dobosz
Krzysztof Jurycki
Ireneusz Krupa
Bogdan Kucharski
Bolesław Matej
Zbigniew Miłosz
Andrzej Mroczek
Zbigniew Szcześniak
Tadeusz Wagner

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Wiesław Nurek – przewodniczący
Jerzy Kasperek – wiceprzewodniczący
Andrzej Pichla – wiceprzewodniczący
Jerzy Kamiński – sekretarz
Andrzej Adamczuk
Stanisław Bicz
Kazimierz Bonetyński
Lech Dec
Grzegorz Dębowski
Dariusz Flak
Anna Halicka
Bolesław Horyński
Maria Kosler
Stanisław Plechawski
Edward Woźniak

OKRĘGOWA KOMISJA REWIZYJNA

Leszek Boguta – przewodniczący
Dariusz Zaorski – wiceprzewodniczący
Anna Krasnodębska-Ciołek – sekretarz
Tadeusz Małaj
Andrzej Szkuat

OKRĘGOWY SĄD DYSCIPLINARNY

Władysław Król – przewodniczący
Zenon Misztal – wiceprzewodniczący
Iwona Żak – sekretarz
Barbara Chodkowska-Sagan
Zbigniew Dobrowolski
Andrzej Gwozda
Elżbieta Komor
Kazimierz Kostrzanowski
Józef Koszut
Sławomir Krasuski
Władysław Rawski
Katarzyna Trojanowska-Żuk
Kazimierz Żbikowski

OKRĘGOWI RZECZNIICY ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ

Anna Ostańska – koordynator
Grzegorz Gębka
Henryk Korczewski
Andrzej Leniak
Tomasz Lis
Kazimierz Stelmaszczuk

DELEGACI NA KRAJOWE ZJAZDY W KADENCJI 2014–2018

Leszek Boguta
Tadeusz Cichosz
Joanna Gieroba
Tomasz Grzeszczak
Janusz Iberszer
Andrzej Leniak
Zbigniew Mitura
Wiesław Nurek
Zbigniew Szcześniak
Wojciech Szewczyk
Janusz Wójtowicz

Dyżury pełnione przez członków organów LOIIB w 2016 r.

Członkowie Prezydium Okręgowej Rady

Pełnią dyżury we wtorki, godz. 14.00–16.00, s. 115

- » Zastępca przewodniczącego mgr inż. Joanna Gieroba – 12.01.2016, 12.04.2016, 12.07.2016, 25.10.2016
- » Zastępca przewodniczącego mgr inż. Janusz Iberszer – 09.02.2016, 24.05.2016, 30.08.2016, 29.11.2016
- » Zastępca przewodniczącego mgr inż. Teresa Stefaniak – 22.03.2016, 14.06.2016, 20.09.2016, 13.12.2016

OKręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

Pełni dyżur w pierwszą środę miesiąca w godz. 15.00–16.00, s. 102;
tel. 81 534 78 12

Członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Pełnią dyżur w drugi wtorek miesiąca w godz. 16.00–17.00, s. 115

- » dr inż. Wiesław Nurek – 12.01.2016, 12.04.2016, 12.07.2016, 11.10.2016
- » mgr inż. Jerzy Kasperek – 09.02.2016, 10.05.2016, 09.08.2016, 08.11.2016
- » inż. Jerzy Kamiński – 08.03.2016, 14.06.2016, 13.09.2016, 13.12.2016

Radca prawny

Pełni dyżur w sali 102, tel. 81 534-78-12

- » w każdą środę o godz. 9.00–13.00
- » w każdy piątek o godz. 9.00–11.00

Dyżury członków organów LOIIB pełnione są w biurze Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie przy ul. Bursaki 19.

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA

Biuletyn Lubelskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa

LIPIEC-SIERPIEŃ-WRZESIEŃ 2016 (Nr 39)

ISSN 1897-3868 Nr 2/2016
Nr R. Pr. 895/06 LOiIB w Lublinie
Nakład: 6050 egz.

Wydawca

Lubelska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl

Redakcja

20-150 Lublin
ul. Bursaki 19
tel. 81 741-41-84

Redaktor naczelna

Urszula Kieller-Zawisza
tel. 81 741-41-84
e-mail: u.kieller@lub.piib.org.pl

Rada programowa

Janusz Iberszer – przewodniczący
Wiesław Nurek – wiceprzewodniczący
Jerzy Adamczyk – sekretarz
Stanisław Bicz
Wiesław Bocheńczyk
Elżbieta Matej
Edward Partyka
Andrzej Pichla
Wiesław Pomykała
Ryszard Siekierski

Skład i druk

Drukarnia ALF-GRAF
ul. Abramowicka 6, 20-442 Lublin
tel./fax 81 532-15-12
e-mail: info@alfgraf.com.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo
skręcania i adiustacji
publikowanych tekstów.

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA
dostępny jest także w wersji elektronicznej
na stronie internetowej LOiIB:
www.lub.piib.org.pl

Na okładce:

Przebudowa
ul. gen. B. Ducha
w Lublinie

*Z okazji Dnia Budowlanych
wszystkim Członkom
Lubelskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa
życzymy sukcesów zawodowych,
stabilności i rozwoju branży,
obfitości zleceń
oraz wszelkiej pomyślności
w życiu osobistym*

*Okręgowa Rada
Lubelskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa*

SPIS TREŚCI

Spotkaliśmy się w Janowie Lubelskim i Puławach	4
Co pomaga, a co przeszkadza w wykonywaniu zawodu inżyniera budownictwa?	7
Kolejna grupa inżynierów może wykonywać samodzielne funkcje techniczne w budownictwie	9
Azbest nadal niebezpieczny na terenie województwa lubelskiego!	10
Chcemy podnosić kwalifikacje!	11
I Zawody Wędkarskie o Puchar Przewodniczącego LOiIB	12
Zarządzanie gospodarką wodną w warunkach ekstremalnych zjawisk hydrologicznych	13
Uczymy się jeździć po Lublinie	14
Obiekty mostowe w krajobrazie miast Europy (część I)	17
Rowerzyści z LOiIB na podium	21
Harmonogram szkoleń dla członków LOiIB w II półroczu 2016	22
Wręczenie uprawnień budowlanych w LOiIB w obiektywie	27
Spotkania powiatowe LOiIB w Janowie Lubelskim i Puławach	28

Spotkaliśmy się w Janowie Lubelskim i Puławach

Spotkania szkoleniowo-integracyjne organizowane w powiatach z przedstawicielami Okręgowej Rady i organów statutowych LOiIB oraz z reprezentantami władz terenowych i wojewódzkich cieszą się dużym zainteresowaniem zrzeszonych w Izbie inżynierów. W I półroczu 2016 r. odbyły się dwa kolejne: w Janowie Lubelskim i w Puławach.

SPOTKANIE W JANOWIE LUBELSKIM

25 maja br. w pięknej scenerii hotelu „Duo Wellness & SPA” nad zalewem w Janowie Lubelskim spotkali się członkowie LOiIB z terenu powiatu janowskiego. W spotkaniu uczestniczyły 44 osoby: członkowie Izby i zaproszeni goście, wśród których spotkanie zaszczylił swoją obecnością Jerzy Bielecki – poseł na Sejm RP. Władze samorządowe reprezentowali: Grzegorz Pырzyna – starosta powiatu janowskiego; Krzysztof Kołtyś – burmistrz miasta Janów Lubelski; Jerzy Pietrzyk – wójt Gminy Potok Wielki; Stanisław Rożek – wójt Gminy Dzwola i Józef Zbytniewski – wójt Gminy Godziszów. Obecny był Dariusz Bałwierz pełniący funkcję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Janowie Lubelskim i Andrzej Paleń – naczelnik Wydziału Budownictwa, Ochrony Środowiska i Rolnictwa Starostwa Powiatowego. Lubelski Urząd

Wojewódzki reprezentował Zbigniew Bejster, obecny był Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego – Robert Lenarcik, który przyjechał na spotkanie z inspektorem Henrykiem Karwickim. Z ramienia Okręgowej Rady LOiIB udział wzięli: Wojciech Szewczyk – przewodniczący i Teresa Stefaniak – z-ca przewodniczącego. W spotkaniu uczestniczyli także: Zenon Misztal – wiceprzewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Henryk Korczewski – okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej, Stanisław Plechawski – członek Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej i Arkadiusz Koralewski – główny specjalista ds. szkolenia w LOiIB.

Zebranych gości i członków LOiIB powitał Wojciech Szewczyk, przewodniczący LOiIB, dziękując za przybycie i udział w spotkaniu. Obrady rozpoczął Krzysztof Kołtyś, burmistrz miasta Janów Lubelski. Powitał zebranych, przedstawił słuchaczom inwestycje zrealizowane na terenie miasta w tym rewitalizację zalewu, budowę ścieżek rowerowych oraz przybliżył plany i tematy dotyczące najbliższych przetargów organizowanych przez Urząd

Przemawia W. Szewczyk, przewodniczący LOiIB

Mówi Z. Misztal, wiceprzewodniczący OSD LOiIB

Miejski w Janowie Lubelskim. Następnie wystąpił Jerzy Bielecki, poseł na Sejm RP, który w swojej wypowiedzi podkreślił rolę i znaczenie inżynierów budownictwa w pracy na rzecz rozwoju powiatu oraz kraju. Zaznaczył, że jako inżynier, posiadający uprawnienia w branży telekomunikacyjnej, rozumie

Uczestnicy spotkania w Janowie Lubelskim

problemy inżynierów zrzeszonych w LOIIB i reprezentuje ich interesy w działaniach podejmowanych przez Sejmową Komisję Infrastruktury, której jest członkiem.

W części szkoleniowo-informacyjnej zebrania Wojciech Szewczyk, przewodniczący LOIIB przekazał zebrany aktualne informacje o stanie liczebnym Izby z podziałem na poszczególne branże, ze szczególnym uwzględnieniem powiatu janowskiego oraz zapoznał słuchaczy z działaniami podejmowanymi przez LOIIB. Przewodniczący przypomniał zebrany, że wszyscy członkowie mogą korzystać z udostępnionych na stronie internetowej Izby bezpłatnych szkoleń

ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa naświetlił zebrany Henryk Korczewski, okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej. Zagadnienia odpowiedzialności zawodowej w ujęciu praktycznym przedstawił Zenon Misztal, wiceprzewodniczący OSD. Powyższe informacje spotkały się z dużym zainteresowaniem i wywołały liczne pytania słuchaczy.

Kolejnym tematem szkolenia była nowelizacja ustawy Prawo budowlane. Zmiany dotyczące uzyskiwania pozwoleń na budowę oraz dokonywania zgłoszeń przedstawił Andrzej Paleń, naczelnik Wydziału

wiązki inwestora, projektanta, kierownika budowy oraz inspektora nadzoru inwestorskiego, zagadnienia dotyczące wyrobów budowlanych, kwalifikacje odstępstwa od zatwierdzonego projektu budowlanego, postępowania naprawcze, zagadnienia związane z procesem budowlanym, w tym: zgłoszenia budowy i robót, zawiadomienia o rozpoczęciu i zakończeniu, kontrole obowiązkowe, a także obowiązki zarządców wynikające z użytkowania obiektów.

Następnie Grzegorz Pырzyna, starosta powiatu janowskiego przedstawił zebranym inwestycje zrealizowane w ostatnich latach oraz założenia i plany inwestycyjne

Władze LOIIB i przedstawiciele władz w Janowie Lubelskim podczas spotkania

e-learningowych, biblioteki norm, Sekocenbudu, Serwisu Budowlanego, serwisu BHP i innych. Członek Komisji Kwalifikacyjnej Stanisław Plechawski, poinformował o zmianach w procedurach dotyczących uzyskiwania i rozszerzania uprawnień budowlanych oraz tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

Problemy dotyczące odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej wynikające z przepisów ustawy Prawo budowlane oraz

Budownictwa, Ochrony Środowiska i Rolnictwa Starostwa Powiatowego w Janowie Lubelskim. Zbigniew Bejster z Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie rozszerzył i uzupełnił wypowiedź przedmówcy o zagadnienia związane z obszarem oddziaływania obiektu oraz z decyzją o warunkach zabudowy. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w prezentacji na temat ustawy Prawo budowlane wyczerpująco omówił zaistniałe nowelizacje ustawy, w tym prawa i obo-

na najbliższy okres. W swoim wystąpieniu podkreślił, że główne kierunki działania i finansowanie skierowane są na: drogi, służbę zdrowia i oświatę.

Prezentowane tematy wywołały liczne pytania, na które prelegenci udzielali wyczerpujących odpowiedzi. Zebrani zgłaszali również swoje spostrzeżenia i wnioski m.in. dotyczące potrzeby uproszczenia procedur

ciąg dalszy na str. 6

Uczestnicy spotkania w Puławach

ciąg dalszy ze str. 5

w zakresie uzyskiwania decyzji o pozwoleniu na budowę oraz procedur dotyczących zamówień publicznych, a głównie kryteriów rozstrzygnięć przetargów.

W podsumowaniu Jerzy Bielecki zaproponował, aby wnioski zgłoszone na zebraniu opracować w formie pisemnej i przekazać na adres jego kancelarii, aby mógł je przedstawić do rozpatrzenia przez Komisję Infrastruktury.

Po zakończeniu części szkoleniowej dyskusje i rozmowy były kontynuowane na spotkaniu integracyjnym.

SPOTKANIE W PUŁAWACH

10 czerwca br. w Puławach odbyło się spotkanie szkoleniowo-integracyjne 86 członków LOIB z terenu powiatu puławskiego z władzami samorządowymi oraz przedstawicielami nadzoru budowlanego i organów administracji architektoniczno-budowlanej. W spotkaniu wzięli udział: Witold Popiołek – starosta powiatu puławskiego; Janusz Grobel – burmistrz miasta Puławy; Bogdan Skocz – dyrektor Wydziału Budownictwa i Architektury Starostwa Powiatowego w Puławach, Paweł Oroń – przedstawiciel Urzędu Miasta Puławy i kierownik Wydziału Planowania Przestrzennego; Robert Lenarcik – Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Lublinie oraz Elżbieta Dudzińska – Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Puławach. Lubelski Urząd Wojewódzki reprezentował Piotr Matyś i Małgorzata Suchora. Z ramienia Okręgowej Rady LOIB udział wzięli: Wojciech Szewczyk – przewodniczący, Teresa Stefaniak – z-ca przewodniczącego i Tomasz Grzeszczak – członek Prezydium LOIB, a także członek Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej. W spotkaniu uczestniczyli także: Władysław Król – przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Henryk Korczewski – okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej, Zbigniew Szcześniak – dyrektor biura LOIB i Arkadiusz Koralewski – główny specjalista ds. szkolenia w LOIB.

Zebranie otworzył Wojciech Szewczyk, który powitał zaproszonych gości i wszystkich przybyłych członków Izby. Następnie zreferował zadania i działania podejmowane zarówno przez LOIB, jak też przez PIIB oraz przedstawił strukturę LOIB w aktualnym ujęciu statystycznym. Jako pierwszy z zaproszonych gości głos zabrał Witold Popiołek, starosta powiatu puławskiego. W swoim wystąpieniu przekazał informacje o podejmowanych i zrealizowanych inwe-

stycjach na terenie powiatu puławskiego, w tym omówił inwestycje drogowe, modernizacje budynków oświatowych, budowę hali sportowej przy Zespole Szkół Technicznych oraz internatu dla młodzieży niepełnosprawnej. Prezydent Miasta Puławy w swoim wystąpieniu naświetlił znaczące inwestycje realizowane przez miasto w latach 2007–2013 takie, jak: I etap obwodnicy Puław, przystań portowa, laboratorium Państwowego Instytutu Weterynarii, Park Naukowo-Techniczny, stadion oraz plany i realizacje bieżące.

Przestrzennego przekazał szczegółowe informacje o rzeczowym i finansowym zakresie inwestycji budowlanych zrealizowanych i prowadzonych na terenie Puław, w tym m.in. przebudowa Domu Kultury, budowa Mediateki, budowa hali widowiskowo-sportowej, rewitalizacja skateparku, rewitalizacja osady pałacowo-parkowej, budowa sieci domów opieki społecznej, odbudowa i przebudowa sieci dróg osiedlowych.

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Elżbieta Dudzińska omówiła niektóre z nowelizacji Prawa budowlanego,

Podczas spotkania w Puławach – sala obrad

Blok szkoleniowy spotkania rozpoczął Henryk Korczewski, rzecznik odpowiedzialności zawodowej wystąpieniem na temat odpowiedzialności zawodowej. Omówił problemy dotyczące odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej wynikające z przepisów ustawy Prawo budowlane oraz ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa. Władysław Król, przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego kontynuował temat analizując przykłady postępowań w stosunku do osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne. Tomasz Grzeszczak, przedstawiciel LOIB w Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej przybliżył słuchaczom tematy dotyczące uprawnień budowlanych, zmian w procedurze egzaminu, a także poruszył sprawy dotyczące zakresu pracy Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej. Wystąpienie uzupełnił Zbigniew Szcześniak podając informacje na temat właściwej interpretacji zakresu przyznawanych i posiadanych uprawnień.

Zagadnienia związane z nowelizacją ustawy Prawo budowlane analizował Bogdan Skocz, dyrektor Wydziału Budownictwa i Architektury w Starostwie Powiatowym w Puławach omawiając objekty budowlane realizowane na zgłoszenie bez konieczności uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę oraz objekty realizowane bez zgłoszenia.

Paweł Oroń reprezentujący Urząd Miasta Puławy i kierownik Wydziału Planowania

w tym zmiany w opłatach legalizacyjnych, samowole budowlane, zreferowała rodzaj i zakres spraw podejmowanych przez PINB, a także deklarowała pomoc dla uczestników procesu budowlanego w zakresie interpretacji przepisów i procedur wynikających z ustawy prawo budowlane.

Robert Lenarcik – Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w prezentacji na temat ustawy Prawo budowlane wyczerpująco omówił zaistniałe nowelizacje ustawy, w tym prawa i obowiązki inwestora, projektanta, kierownika budowy oraz inspektora nadzoru inwestorskiego, zagadnienia dotyczące wyrobów budowlanych, kwalifikacje odstępstwa od zatwierdzonego projektu budowlanego, postępowania naprawcze, zagadnienia związane z procesem budowlanym w tym: zgłoszenia budowy i robót, zawiadomienia o rozpoczęciu i zakończeniu, kontrole obowiązkowe, a także obowiązki zarządców wynikające z użytkowania obiektów.

Po części szkoleniowej był czas na spotkanie, rozmowy tematyczne, zadawanie pytań i omówienie osobistych wątpliwości oraz przypadków wynikających z pracy zawodowej członków LOIB.

TERESA STEFANIAK

**Zastępca przewodniczącego
Okręgowej Rady LOIB**

Co pomaga, a co przeszkadza w wykonywaniu zawodu inżyniera budownictwa?

24–25 czerwca br. w Warszawie obradował XV Krajowy Zjazd Sprawozdawczy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, podczas którego dokonano oceny działalności krajowych organów statutowych w 2015 r., a Krajowa Rada PIIB uzyskała absolutorium. Odbyła się debata pt. „Co pomaga, a co przeszkadza, w wykonywaniu zawodu inżyniera budownictwa?”

Na zjazd przybyło 184 delegatów ze wszystkich okręgowych izb i frekwencja wyniosła 91,54%. Wśród gości przybyłych na zjazd byli: Tomasz Żuchowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa, Jacek Szer, p.o. Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, Stanisław Kuś, przewodniczący I Komitetu Organizacyjnego Izb Inżynierów Budownictwa, przedstawiciele STU Ergo Hestia S.A., a także reprezentanci administracji państwowej, samorządów zawodowych i stowarzyszeń naukowo-technicznych

Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentowali: Joanna Gieroba, Wojciech Szewczyk, Zbigniew Mitura, Janusz Wójtowicz, Janusz Iberszer, Andrzej Leniak, Wiesław Nurek, Leszek Boguta, Tomasz Grzeszczak i Zbigniew Szcześniak. Należy dodać, że w zjazdowej Komisji Uchwał i Wnioseków pracował Tomasz Grzeszczak, natomiast w Komisji Skrutacyjnej – Andrzej Leniak.

Lubelska delegacja z A. R. Dobruckim, prezesem PIIB

Obrady rozpoczęło krótkie wystąpienie Andrzeja Rocha Dobruckiego, prezesa PIIB, który zwrócił uwagę, że samorząd zawodowy inżynierów budownictwa opiera swoje funkcjonowanie na konstytucyjnej zasadzie decentralizacji i powinien być gwarantem wysokich standardów etycznych i moralnych osób, wykonujących zawód zaufania publicznego. A. R. Dobrucki podkreślił, że każdego z inżynierów budownictwa powinno charakteryzować połączenie trzech atrybutów: wiedzy, umiejętności i postawy. Nawiązał do priorytetowych działań samorządu zawodowego, które mogą decydować o jego randze i prestiżu, o wykonywaniu zawodu przez

członków PIIB i barierach napotykanym w czasie pracy, uzasadniając potrzebę zorganizowania debaty poświęconej tematowi: Co pomaga, a co przeszkadza w wykonywaniu zawodu inżyniera budownictwa?

Na przewodniczącego Prezydium Zjazdowego wybrano Stanisława Karczmarczyka z Małopolskiej OIIB. Merytoryczną debatę na temat: „Co pomaga, a co przeszkadza w wykonywaniu zawodu inżyniera budownictwa?” poprowadził Zbigniew Kledyński, wiceprezes Krajowej Rady PIIB, który był również przewodniczącym Komitetu Programowego. Zadaniem komitetu, który działał kilka miesięcy przed zjazdem, było zebranie i przygotowanie wniosków oraz

postulatów dotyczących tego zagadnienia, zgłaszanych przez członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Zgodnie z zaleceniami Komitetu Programowego dyskusja zjazdowa dotyczyła czterech głównych tematów – uwarunkowań prawnych wykonywania zawodu budownictwa (referowała Ewa Dworska ze Śląskiej OIIB), samorządu zawodowego inżynierów budownictwa (omawiała Danuta Paginowska z Dolnośląskiej OIIB), dopuszczania do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (mówił Adam Podhorecki z Kujawsko-Pomorskiej OIIB) oraz uwarunkowań ekonomicznych wykonywania zawodu inżyniera budownictwa (referował Mieczysław Grodzki z Mazowieckiej OIIB).

Po dyskusji zjazd przyjął „Stanowisko XV Krajowego Zjazdu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w sprawie warunków wykonywania zawodu inżyniera budownictwa”. Dokument ten wskazuje na najważniejsze postulaty wynikające z przeprowadzonej podczas obrad debaty. Są wśród nich między innymi: przywrócenie projektowi wykonawczemu należnego miejsca w procesie inwestycyjnym, wprowadzenie

Przemawia Z. Kledyński, wiceprezes PIIB

ciąg dalszy na str. 8

ciąg dalszy ze str. 7

wykonawcy jako dodatkowego uczestnika procesu budowlanego, opracowanie pełnego katalogu pracochłonności zadań realizowanych przez kierownika budowy, kierownika robót oraz zadań inspektora nadzoru inwestorskiego, wspieranie działań na rzecz

ustanowienia stawki minimalnej dla pracowników budownictwa a także wprowadzenie metody określania rażąco niskiej ceny w przetargach publicznych.

W dalszej części pierwszego dnia obrad przedstawiono sprawozdania krajowych organów statutowych z działalności w 2015 r. i podsumowano funkcjonowanie Izby w ubiegłym roku. Zdecydowaną większością głosów delegaci przyjęli sprawozdanie Krajowej Rady PIIB oraz sprawozdania pozostałych organów statutowych PIIB – Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej, Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz Krajowej Komisji Rewizyjnej. W wyniku głosowania Krajowa Rada PIIB uzyskała absolutorium. W czasie obrad przyjęto także budżet na 2017 r.

Drugi dzień obrad XV Krajowego Zjazdu PIIB rozpoczął się od uroczystości wręczenia przez Ryszarda Trykosko, przewodniczącego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa odznaki honorowej „Zasłużony dla Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa” Andrzejowi R. Dobruckiemu, prezesowi PIIB. Następnie dokonano odznaczenia Medalem Honorowym PIIB Ksawerego Krassowskiego z Łódzkiej OIIB, który aktywnie działał i działa na rzecz środowiska inżynierskiego. Drugi medal przyznano Tadeuszowi Tarczyńskiemu z Opolskiej OIIB, który nie mógł uczestniczyć w zjeździe i medal zostanie mu wręczony w późniejszym terminie w siedzibie Opolskiej OIIB. Należy przypomnieć, że przewodniczącym Komisji ds. Medalu Honorowego PIIB jest Zbigniew Mitura z Lubelskiej OIIB.

Odnaczone także Złotymi i Srebrnymi Odznakami Honorowymi PIIB osoby aktywnie działające na rzecz samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

W dalszej części drugiego zjazdowego dnia delegaci zapoznali się z wnioskami zgłoszonymi podczas XV Krajowego Zjazdu Sprawozdawczego PIIB oraz przesłanymi przez poszczególne okręgowe zjazdy, które omówił Piotr Korczak, przewodniczący Komisji Uchwał i Wniosków. Przyjęte przez zjazd wnioski będą procedowane przez odpowiednie organy izby.

**Fot. P. Baldwin,
U. Kieller-Zawisza**

Z. Mitura (z lewej), przewodniczący Komisji ds. Medalu Honorowego PIIB z Ksawerym Krassowskim i A. R. Dobruckim

Kolejna grupa inżynierów może wykonywać samodzielne funkcje techniczne w budownictwie

22 czerwca br. w siedzibie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbyła się uroczystość wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych osobom, które przystąpiły do XXVII sesji egzaminacyjnej i uzyskały pozytywny wynik. Uprawnienia w wiosennej sesji uzyskało 197 osób.

Uroczystość wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych w LOIIB przebiegła w dwóch turach. O godz. 10.00 w sali konferencyjnej znajdującej się w siedzibie lubelskiej Izby zjawili się osoby, które zdały egzamin w wiosennej sesji egzaminacyjnej, reprezentujące specjalności: konstrukcyjno-budowlaną, inżynierię drogową i inżynierię mostową. Natomiast druga grupa rozpoczęła swoją uroczystość o godz. 12.00 i wówczas decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych otrzymali przedstawiciele specjalności instalacyjnych: elektrycznej, sanitarnej i telekomunikacyjnej oraz inżynierii kolejowej.

Wręczenia uprawnień dla pierwszej grupy dokonali: Wiesław Nurek, przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, Jerzy Kamiński, sekretarz OKK i Dariusz Flak, członek OKK. Drugiej grupie uprawnienia wręczali: Andrzej Pichla, wiceprzewodniczący OKK, Bolesław Horyński i Maria Kosler, członkowie OKK. Zanim jednak przybyli otrzymali uprawnione decyzje wcześniej złożyli ślubowanie.

W wiosennej sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane mogło zdawać 291 kandydatów, czyli nieco więcej niż w sesji jesiennej 2015 r. Nie wszyscy zgłosili się na egzamin i do części pisemnej przystąpiło 242 osoby, a pozytywny wynik uzyskało 214 (88,4%) kandydatów. W efekcie dalszego postępowania egzaminacyjnego (etap ustny) uprawnienia uzyskało 197 osób.

W poszczególnych branżach uprawnienia zostały nadane: w konstrukcyjno-budowlanej – 78 osobom, inżynierii drogowej – 25, inżynierii mostowej – 2, inżynierii kolejowej (KOB) – 3, inżynierii kolejowej (SRK) – 2,

instalacyjnej sieci i urządzeń telekomunikacyjnych – 3, instalacyjnej sieci i urządzeń sanitarnych – 50 i instalacyjnej sieci i urządzeń elektrycznych – 34.

Wśród ubiegających się o uzyskanie uprawnień budowlanych zdecydowaną większość stanowią absolwenci Politechniki Lubelskiej, np. w specjalności konstrukcyjno-budowlanej ich odsetek wynosi 80%.

Kolejna sesja egzaminacyjna rozpocznie się w całym kraju egzaminem testowym w dniu 18 listopada br. o godzinie 10.00. Na tej jesiennej sesji zdających będą obowiązywały przepisy zgodnie ze stanem prawnym na dzień 1 lipca br.

WIESŁAW NUREK
Przewodniczący
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB

Azbest nadal niebezpieczny na terenie województwa lubelskiego!

22 czerwca br. odbyło się kolejne spotkanie Rady ds. Bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie funkcjonującej przy Okręgowym Inspektorze Pracy w Lublinie. Przewodnim tematem obrad były problemy związane z usuwaniem i gospodarką azbestem.

W spotkaniu uczestniczyli stali członkowie Rady oraz zaproszeni przedstawiciele Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Lublinie, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego i Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Głównym tematem posiedzenia były problemy związane z usuwaniem i gospodarką azbestem. Ze względu na przenikanie się uprawnień urzędów postanowiono wypracować wspólne stanowisko w zakresie zagrożeń przy prowadzeniu prac z narażeniem na wyroby azbestowe.

Monika Sierakowska-Czeladziński, inspektor pracy w Okręgowym Inspektoracie Pracy PIP w Lublinie przedstawiła prezentację na temat wymagań wynikających z przepisów bhp przy usuwaniu wyrobów azbestowych i nieprawidłowości stwierdzanych podczas kontroli. Główną konkluzją było stwierdzenie, że pomimo bardzo dużej liczby zgłoszeń prac w kontakcie z wyrobami azbestowymi (rocznie liczba zgłoszeń przekracza 600), to praktycznie od kilku lat są to te same podmioty. Ich liczba nie przekracza 12. W firmach tych rzadko stwierdzane są nieprawidłowości. Najczęściej uchybienia stwierdzane były w podmiotach, które tym rodzajem prac zajmowały się dorywczo.

Na temat „Środowiskowych aspektów usuwania wyrobów azbestowych” głos zabrał Grzegorz Uliński, kierownik Wydziału Inspekcji Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Lublinie. Zwrócił uwagę, że bardzo często właściciele posesji nie zdają sobie sprawy, że odpad powstały w wyniku usuwania wyrobów azbestowych jest ich własnością i na nich ciąży obowiązek pokrycia kosztów ich utylizacji. Wojewódzki Inspektorat zajmuje się między innymi kontrolą instalacji do unieszkodliwiania odpadów.

Sławomir Struski, dyrektor Departamentu Rolnictwa i Środowiska Urzędu Marszałkowskiego w Lublinie przedstawił

informację na temat „Gospodarki odpadami azbestowymi na terenie województwa lubelskiego”. Lubelszczyzna jest na drugim miejscu po województwie mazowieckim pod względem ilości nagromadzonych odpadów. Proces usuwania wyrobów zawierających azbest powinien być zakończony w 2032 r. Wynika to z programu usuwania wyrobów zawierających azbest dla terenu województwa lubelskiego na lata 2012–2032.

Po zakończeniu prezentacji odbyła się dyskusja wśród uczestników obrad, podczas której podjęto decyzję o zorganizowaniu wspólnej konferencji poświęconej tym zagadnieniom.

zowaniu wspólnej konferencji poświęconej tym zagadnieniom.

Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentowała Teresa Stefaniak, zastępca przewodniczącego Okręgowej Rady LOIIB.

(RED., OIP PIP w Lublinie)

**Fot. U. Kieller-Zawisza,
OIP PIP w Lublinie**

Chcemy podnosić kwalifikacje!

Zakończyła się pierwsza tura tegorocznych szkoleń, które zostały przygotowane dla członków Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Łącznie przeszkolono 1 605 osób i jest to o prawie 23% więcej niż w I półroczu 2015 r.

W I półroczu tego roku odbyły się wszystkie z 43 zaplanowanych szkoleń. Prowadzono je w 6 branżach – ogólnobudowlanej, elektrycznej, telekomunikacyjnej, drogowej, wodno-melioracyjnej i sanitarnej. Odbyło się także pięć szkoleń wielobranżowych.

Łącznie przeszkolono 1605 osób i stanowi to prawie o 23% więcej niż w I półroczu minionego roku. Szkolenia odbywały się w Lublinie, Zamościu, Chełmie, Białej Podlaskiej i Puławach.

Ogólną liczbę uczestników dotychczasowych szkoleń w poszczególnych branżach prezentuje zamieszczona tabela.

Większą część szkoleń przeprowadzono w oparciu o umowy ze Stowarzyszeniami Naukowo-Technicznymi NOT (PZITB, SEP, SITK, SITWM). Było to 36 szkoleń, w których uczestniczyło 1480 osób. Samodzielnie przeprowadzono 7 szkoleń w trzech branżach: ogólnobudowlanej, telekomunikacyjnej i sanitarnej. Uczestniczyło w nich 125 osób. Dodatkowo odbyły się także dwa spotkania szkoleniowo-integracyjne w Janowie Lubelskim i Puławach, w których uczestniczyło w sumie 105 osób.

Łączny koszt przeprowadzonych szkoleń wyniósł 170 798,79 zł, co w przeliczeniu na jedną przesko-

loną osobę daje kwotę 106,42 zł. W kosztach tych uwzględniono m.in. wynajęcie sal konferencyjnych, wykładowców, catering, przygotowanie materiałów szkoleniowych, koszty umów ze stowarzyszeniami.

ARKADIUSZ KORALEWSKI
Główny Specjalista
ds. Szkolenia LOIB

Branża	Liczba szkoleń	Liczba uczestników
Ogólnobudowlana	25	875
Elektryczna	6	191
Telekomunikacyjna	1	11
Drogowa	4	98
Sanitarna	1	24
Wodno-melioracyjna	1	59
Wielobranżowe	5	347
Łącznie	43	1 605

Rzecznicy i sędziowie szkolili się w Zamościu

W dniach 3–5 czerwca br. w Zamościu odbyło się szkolenie członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej Lubelskiej i Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Tematem szkolenia były: „Przepisy prawa dotyczące odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków izb samorządu zawodowego”. Podczas obrad omówiono odpowiedzialność karną inżynierów budownictwa w zakresie odpowiedzialności zawo-

dowej i dyscyplinarnej. W trakcie warsztatów, w których udział wzięli uczestnicy szkolenia omówiono postępowanie okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej oraz członków Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych, a rzecznicy i członkowie OSD mieli możliwość skonsultowania z radcami prawnymi wątpliwości powstających w prowadzonych przez nich postępowaniach.

W szkoleniu uczestniczyły także osoby reprezentujące Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej – Agnieszka

Jońca i Mieczysław Molencki oraz Krajowy Sąd Dyscyplinarny – Gilbert Okulicz-Kozaryn i Ryszard Kruszewski. Krajową Radę Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa reprezentowała Joanna Gieroba – wiceprezes PIIB.

Wykłady prowadziła mec. Jolanta Szewczyk, radca prawny współpracujący z PIIB. W szkoleniu wzięło udział 12 członków OSD LOIB i 4 okręgowych rzeczników LOIB oraz radca prawny Michał Karwat. Okręgową Radę LOIB reprezentował Zbigniew Szcześniak.

ANNA OSTAŃSKA
Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności
Zawodowej – koordynator LOIB

I Zawody Wędkarskie o Puchar Przewodniczącego LOIIB

11 czerwca br. odbyły się I Zawody Wędkarskie o Puchar Przewodniczącego Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Zwycięzcą został Andrzej Chmielowski z Puław, który złowił zarówno największą rybę, jak też najwięcej małych rybek uklejek.

Pasjonaci i sympatycy wędkarstwa, członkowie LOIIB z terenu całego województwa lubelskiego spotkali się w godzinach rannych na terenie łowiska przy zbiorniku wodnym Zakładów Azotowych w Puławach przy ulicy Dęblińskiej. Zawody prowadziło dwóch niezależnych sędziów, którzy powitali zebranych, zapoznali zawodników z regulaminem zawodów oraz przekazali informacje i ciekawostki dotyczące łowiska. Po części wstępnej zaczęły się emocje, gdyż przystąpiono do losowania stanowisk, po czym zawodnicy udali się na wyznaczone miejsca. Przed rozpoczęciem połowów konkursowych sędziowie ustalili czas na przygotowania, w którym każdy z wędkarzy mógł

Andrzej Chmielowski – zdobywca pierwszego miejsca ze złowioną rybą i odebraną statuetką

Wędkarze w akcji

wybrać dogodnie miejsce w zakresie wylosowanego stanowiska, rozłożyć i ustawić sprzęty, a także wrzucić do wody karmę i zachęcić ryby do swojego stanowiska. Zawodnicy przygotowali się bardzo profesjonalnie do konkursu, przywieźli sprzęt wysokiej klasy i przynęty w bogatym zestawie, w tym często spreparowane według własnej, pilnie strzeżonej receptury (!). Podziw widzów budziła zarówno różnorodność, jak też ilość „potraw” przygotowanych dla ryb.

Przebieg zawodów budził wiele emocji. Byli szczęśliwcy, którzy „wyciągali” rybę za rybą, byli tacy, którym kilka rybek zawisło na haczyku, ale większość z zazdrością patrzyła

na rywali, gdyż ryby skutecznie omijały ich stanowiska pomimo tego, że przynęty nie były mniej atrakcyjne niż u innych. Na zakończenie konkursu dokonano komisyjnego ważenia i wypuszczono złowione ryby do akwenu. Po wyczerpującym wędkowaniu wszyscy uczestnicy zawodów spotkali się na grillu, gdzie w sympatycznej atmosferze dokonano podsumowania zawodów, ogłoszono wyniki i najskuteczniejszym wędkarzom wręczono nagrody. Zwycięzcą I Zawodów o Puchar Prezesa LOIIB został Andrzej Chmielowski z Puław. Pokonał z dużą

przewagą konkurentów, złowił zarówno największą rybę, jak też najwięcej małych rybek uklejek.

Drugi był Marek Szczepaniuk z Radzyna Podlaskiego, a trzeci Adam Droń z Puław.

W zawodach wziął udział Wojciech Szewczyk, przewodniczący LOIIB, który wykazał się właściwą sobie skromnością i nie zaważył w konkursie o nagradzane miejsce. Zwycięzcy otrzymali znaczące nagrody rzeczowe przydatne w uprawianiu wędkarskiego hobby. Natomiast wszyscy zawodnicy uhonorowani zostali wędkarskimi upominkami.

Bardzo dziękujemy wędkarzom za udział

w konkursie, sportową rywalizację, koleżeńską oraz sympatyczną atmosferę i zapraszamy na następne zawody!

TERESA STEFANIAK
Zastępca przewodniczącego
Okręgowej Rady LOIIB

Marek Szczepaniuk – laureat II nagrody

Adam Droń – zdobywca trzeciego miejsca z nagrodą

Zarządzanie gospodarką wodną w warunkach ekstremalnych zjawisk hydrologicznych

10 czerwca br. w siedzibie LOIB odbyła się Konferencja naukowo-techniczna pt. „Zarządzanie gospodarką wodną w warunkach ekstremalnych zjawisk hydrologicznych”. Uczestnicy mogli zapoznać się m. in. z zagrożeniami powodziowymi oraz pojawianiem się okresów suszy hydrologicznej, a także możliwościami łagodzenia skutków tych zjawisk.

Konferencja pt. „Zarządzanie gospodarką wodną w warunkach ekstremalnych zjawisk hydrologicznych” została zorganizowana we współpracy z Marszałkiem Województwa Lubelskiego, Wojewodą Lubelskim, Regionalnym Zarządem Gospodarki Wodnej w Warszawie, Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych Zarząd Główny w Warszawie i Zarząd Oddziału w Lublinie, Lubelską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa w Lublinie oraz Wojewódzkim Zarządem Melioracji i Urządzeń Wodnych w Lublinie. Organizację konferencji patronatem objęli: Minister Środowiska, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska w Warszawie i Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska w Lublinie.

Celem konferencji było zapoznanie uczestników z m.in. przyczynami zagrożeń powodziowych oraz pojawiania się okresów

suszy hydrologicznej jako wyniku niedoboru wody gruntowej, ocieplania się klimatu oraz występowania anomalii pogodowych. Organizatorzy chcieli także przybliżyć tematy dotyczące skutków wezbrań powodziowych i suszy hydrologicznej oraz strat wywołanych przez powódzie i susze, a także działań zmierzających do poprawy ochrony przeciwpowodziowej oraz łagodzenia skutków suszy z dostosowaniem do wymogów środowiska naturalnego, który jest istotnym czynnikiem warunkującym szanse rozwoju regionalnego.

W konferencji uczestniczyli przedstawiciele administracji państwowej i samorządowej, środowiska naukowego, zarządów melioracji i urzędów wodnych, przedsiębiorstw oraz zarządów gospodarki wodnej.

O ekstremalnych zjawiskach hydrologicznych i ich wpływie na gospodarkę wodną mówiła Barbara Kwiatkowska,

Janusz Iberszer, wiceprzewodniczący LOIB zadawał pytania w czasie dyskusji

która omówiła także mapy zagrożenia powodziowego, mapy zarządzania ryzykiem powodziowym i ich oddziaływania na MPZP. Aspekty prawne wprowadzenia map zagrożenia powodziowego i map zarządzania ryzykiem powodziowym przedstawił Adrian Kołczewiak, natomiast współczesne problemy rozwoju gospodarki wodnej w województwie lubelskim zreferował Andrzej Pichla. O innowacyjnych technologiach w gospodarce wodno-ściekowej mówił Michał Marzec.

RED.

Co z Kodeksem budowlanym?

Gdy powstała Komisja Kodyfikacyjna Prawa Budowlanego środowisko ucieszyło się z planów uporządkowania przepisów regulujących proces budowlany. Minęły 4 lata, a Kodeksu budowlanego jak nie było, tak nie ma.

Prace nad Kodeksem Budowlanym, później przemianowanym na Kodeks urbanistyczno-budowlany, rozpoczęła grupa ekspertów pod przewodnictwem Zygmunta Niewiadomskiego. We wrześniu 2014 r. funkcję przewodniczącego objął Marek Wierzbowski. Prace Komisji Kodyfikacyjnej zakończyły się 13 stycznia 2016 r. odwołaniem jej członków przez Andrzeja Adamczyka, ministra infrastruktury i budownictwa. Obecnie nadzór nad całym przedsięwzięciem ma Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa.

Elżbieta Kisil, rzeczniczka prasowa MliB obecne prace nad Kodeksem określa następująco:

„Trwają prace nad projektem kodeksu urbanistyczno-budowlanego. Dokonano diagnozy systemu planowania przestrzennego, w tym przede wszystkim oceny funkcjonowania ustawy o planowaniu i za-

gospodarowaniu przestrzennym. Zidentyfikowane zostały najważniejsze problemy systemowe i prawne wynikające z niemal 13-letniego okresu funkcjonowania ustawy planistycznej. Wynikiem tych działań są obecnie prowadzone prace legislacyjne nad szczegółowymi rozwiązaniami prawnymi, które mają na celu ukształtowanie systemu nakierowanego na:

- » zwiększenie bezpieczeństwa inwestycyjnego polegającego na pewności co do możliwości lokalizacji inwestycji i jej późniejszego efektywnego funkcjonowania, dzięki:
 - 1) dominacji lokalizacji inwestycji w oparciu o plan miejscowy, co przyczyni się do podniesienia poziomu jawności i transparentności procedur,
 - 2) dążeniu do lokalizacji inwestycji na terenach wyposażonych w niezbędną

infrastrukturę techniczną i społeczną, gotowych do jej przyjęcia,

- 3) zapewnieniu zachowania ładu przestrzennego, charakteru danych obszarów oraz walorów ekonomicznych przestrzeni,
- » zwiększenie udziału społeczności lokalnej w podejmowaniu dyspozycji przestrzennych,
 - » dążenie do uproszczenia procedur przy jednoczesnym zachowaniu uprawnień organów do uzgadniania i opiniowania dokumentów planistycznych,
 - » wprowadzenie efektywnych regulacji dotyczących lokalizacji inwestycji celu publicznego”.

Harmonogram prac przewiduje, że projekt kodeksu urbanistyczno-budowlanego przekazany zostanie do konsultacji i uzgodnień w IV kwartale 2016, natomiast prace legislacyjne w Sejmie rozpoczną się w 2017 roku.

(opr. na podst. www.muratorplus.pl)

UCZYMY SIĘ JEŹDZIĆ PO LUBLINIE

Budowa nowych i przebudowa istniejących ulic oraz rozbudowa skrzyżowań, a także remonty mostów i wiaduktów drogowych w Lublinie, powodują duże perturbacje w ruchu drogowym. Roboty te niejednokrotnie wymuszają częściowe lub całkowite zamknięcia odcinków ulic. To powoduje uciążliwe utrudnienia w poruszaniu się po mieście, a kierowcy zdani są wówczas na objazdy lub na długie oczekiwanie na możliwość przejazdu.

Obecnie prowadzone w Lublinie inwestycje drogowe wymagają dużych nakładów pracy, jak i finansów a także są bardzo czasochłonne. W efekcie doprowadzi to do poprawy przepustowości ulic, zwiększenia komfortu jazdy i poprawy bezpieczeństwa ruchu. Wobec tego należy uzbroić się w cierpliwość i ewentualnie szukać alternatywnych dróg przemieszczania się po mieście. Służyć temu może także lepsze poznanie realizowanych inwestycji.

Poniżej przedstawiamy wykaz ważniejszych inwestycji układu drogowego Lublina powodujących dokuczliwe perturbacje i krótki opis przewidywanego końcowego efektu. Aby lepiej poznać szczegółową lokalizację konkretnej budowy, zachęcamy do przeczytania tego artykułu wraz z planem Lublina.

1 – Zachodnia Obwodnica Lublina – w ciągu drogi ekspresowej S19.

Inwestycja ta, jako budowa nowej trasy, tylko lokalnie i nieznacznie powoduje zakłócenia w ruchu drogowym. Zakończenie tej realizacji przewidziane jest pod koniec 2016 r. i po jej oddaniu do użytku, drogowy układ komunikacyjny bardzo wiele zyska. Domknie ona ciąg ekspresowej obwodnicy Lublina, która połączy ze sobą wloty/wyloty wszystkich pięciu kierunków dróg krajowych dochodzących do Lublina oraz trzech dróg wojewódzkich.

Odciaży w sposób zdecydowany aleję Krańską i aleję Sikorskiego oraz aleję Warszawską na odcinku od ronda Honorowych Krwiodawców do alei Solidarności. Zmniejszenie ruchu odczuje również ulica Nałęczowska i w mniejszym stopniu ulice przyległe. Komfort jazdy sprawi, że część kierowców zamiast stać w korkach w centrum miasta, będzie mogła wybrać obwodnicę Lublina, która daje duże możliwości dojazdu do wielu dzielnic miasta (osiem dojazdów). Stworzy również podstawę do prawie całkowitego wyeliminowania z miasta tranzytu samochodów ciężarowych.

2 – Węzeł „Solidarności” (nazwa robocza) na skrzyżowaniu alei Solidarności z aleją Sikorskiego i ulicą B. Ducha.

Prace prowadzone przy przebudowie ul. B. Ducha

Przebudowa ul. B. Ducha

Węzeł ten jest obecnie w budowie i stwarza największe perturbacje w miejskim ruchu drogowym. Odcięte zostały dwie ulice, a na pozostałych ruch odbywa się z bardzo dużym ograniczeniem. Najlepszym rozwiązaniem dla kierowców jest teraz omijać to skrzyżowanie. Dlatego też, większość ruchu samochodowego przeniosła się na inne ulice po obu stronach alei Solidarności. Najbardziej odczuwalne jest to na ulicach: Willowej, Poligonowej/Bohaterów Września i Zelwerowicza, na których ruch się potroił. Po oddaniu do użytku Zachodniej Obwodnicy Lublina, zmniejszy się również ruch samochodowy w rejonie budowanego węzła „Solidarności”. Wyeliminowany zostanie także przejazd samochodów ciężarowych i części samochodów osobowych.

3 – Budowa ulicy Muzycznej – przebiega od skrzyżowania z ulicami Narutowicza, Głębokiej i Nadbystrzyckiej (łącznie z tym skrzyżowaniem) do ul. Stadionowej, z mostem przez rzekę Bystrycę. Ulica ma być gotowa przed Mistrzostwami Europy U-21 w Piłce Nożnej 2017 r. Stanowić będzie dojazd do stadionu Arena Lublin, do Trasy Zielonej i dworca kolejowego oraz do przyszłe-

Ulica Muzyczna w przebudowie

go Zintegrowanego Intermodalnego Dworca Metropolitarnego w Lublinie. Odciaży ona część ulicy Narutowicza i al. Piłsudskiego, a także w mniejszym stopniu również al. Raławickie i ul. Lipową.

Zmieniana ul. Narutowicza

4 – Remont ul. Narutowicza na odcinku od al. Piłsudskiego do ul. Ochotniczej – odcinek o długości 0,4 km. Jest to ostatni z odcinków tej ulicy podlegający remontowi.

Budowa ulicy Muzycznej, a zwłaszcza przebudowa razem z nią skrzyżowania ulic Narutowicza, Głębokiej i Nadbystrzyckiej oraz łączący się z nim remontowany odcinek ul. Narutowicza, stwarzają duże utrudnienia dla ruchu samochodowego w tej części miasta.

5 – Remont wiaduktów w ciągu ul. Kompozytorów Polskich na odcinku od ul. Smorawińskiego do ul. Północnej.

Remonty istniejących wiaduktów na ulicach Lublina (poprzednie i obecne), ze względu na zły stan techniczny ich konstrukcji nośnej, polegają praktycznie na ich odbudowie. Ulica Kompozytorów Polskich jest dwujezdniowa, z dwoma wiaduktami i stanowi

Remont w ciągu ul. Kompozytorów Polskich

jeden z głównych dojazdów z dzielnicy Czechów do centrum miasta. Ograniczenia początkowo wystąpią na jednej jezdni, potem zaś obie jezdnie będą wyłączone z ruchu. Niezbędne więc jest korzystanie z objazdów do czasu zakończenia remontu.

6 – Budowa ulicy Bohaterów Monte Cassino (skrót BMC), na odcinku od ul. Wojciechowskiej do węzła „Sławin”.

Roboty drogowe planowane są od 2017 r. Będzie to, co prawda budowa nowej ulicy, jednak jej zakres obejmuje przebudowę skrzyżowania z ul. Wojciechowską oraz budowę dwupoziomowego węzła „Nałęczowska” (nazwa robocza) na przecięciu z ul. Nałęczowską. Zatem utrudnienia wystąpią tak na ul. Wojciechowskiej

w obrębie skrzyżowania, jak i ul. Nałęczowskiej. Budowa węzła „Nałęczowska” będzie bardziej skomplikowana, bowiem obejmie odcinek ok. 0,7 km ul. Nałęczowskiej i zajdzie potrzeba okresowego jej zamknięcia. Powyższe nastąpi już po wybudowaniu nowego obiektu mostowego na ul. Głównej oraz jej fragmentu, co przyczyni się do usprawnienia ruchu na tej ulicy. Ulica Główna przejmie dużą część ruchu z ul. Nałęczowskiej na czas budowy omawianego węzła.

7 – Remonty al. Raławickich, ul. Lipowej i ul. Sowińskiego.

Dokumentacje techniczne na remonty (przebudowy) w/w ulic, poddawane były wielokrotnym konsultacjom społecznym. W wyniku tego dokonano wielu korzystnych zmian w stosunku do początkowych rozwiązań. Niezależnie od ostatecznego zakresu robót na tych ulicach, należy zauważyć, że ograniczenia będą bardzo odczuwalne.

Efekty po zrealizowaniu w/w budów

Zakończenie budowy ulicy BMC nastąpi już po oddaniu do użytku Zachodniej Obwodnicy Lublina, węzła „Solidarności” oraz ulicy Muzycznej, a także wykonaniu remontów w/w ulic.

Prace w dzielnicy Czechów

Inwestycje te w znaczący sposób wpłyną na poprawę warunków ruchu samochodowego w Lublinie, a zwłaszcza w jego zachodniej, północno-zachodniej i centralnej części miasta. Powiększy się przepustowość podstawowego układu komunikacyjnego miasta, nastąpi poprawa bezpieczeństwa ruchu i komfortu jazdy.

Obecnie cała al. Kraśnicka jest mocno obciążona, a najbardziej na odcinku od skrzyżowania z ul. BMC do ronda Honorowych Krwiodawców (skrzyżowanie z al. Raławickimi i al. Warszawską). Zachodnia Obwodnica Lublina odciąży głównie całą al. Kraśnicką, al. Sikorskiego, al. Warszawską i ul. Nałęczowską, a w mniejszym stopniu również inne ulice tej części miasta. Ulica BMC odciąży al. Kraśnicką od skrzyżowania z tą ulicą do ronda Honorowych Krwiodawców, al. Sikorskiego, al. Warszawską i odcinkowo ulice Nałęczowską i Wojciechowską. Ulica BMC wraz z węzłem „Sławin” skieruje dużą część ruchu samochodowego na aleję Solidarności w obu jej kierunkach, w tym również na górny poziom (estakady) węzła „Solidarności”. Odciąży natomiast dolny poziom tego węzła, który będzie mieć postać skrzyżowania z wyspą centralną i sygnalizacją świetlną.

ciąg dalszy na str. 16

ciąg dalszy ze str. 15

8 – Ulica Grygowej – wiadukt nad torami kolejowymi o długości ok. 750 m.

Istniejący wiadukt jest w bardzo złym stanie technicznym, co wymusiło bardzo duże ograniczenia ruchu na tej ulicy. Planowana jest (etap projektowania) w pierwszej kolejności budowa nowego wiaduktu obok istniejącego, rozbiórka istniejącego wiaduktu a następnie budowa drugiego wiaduktu. Ulica Grygowej znajduje się w ciągu odcinkowo realizowanej wewnątrzmięskiej, pośredniej (trzeciej) obwodnicy miasta. Inwestycja ta nie wpłynie na powiększenie się utrudnień ruchowych w stosunku do obecnych już dużych ograniczeń. Po jej zrealizowaniu nastąpi odczuwalna poprawa przepustowości i bezpieczeństwa ruchu we wschodniej części Lublina.

9 – Nowe inwestycje w południowej części Lublina.

9A – Węzeł „LKJ” (nazwa robocza od klubu jeździeckiego) na skrzyżowaniu ulic Diamentowej, Krochmalnej i dalszego, nowego odcinka Trasy Zielonej.

9B – Ulica Dywizjonu 303 – od ul. Kunickiego do ul. Wrotkowskiej (przedłużenie ul. Krańcowej).

Obydwie w/w inwestycje są ze sobą powiązane, bowiem leżą blisko siebie i na ciągu małej obwodnicy miejskiej (ringu), w południowej części Lublina. Obecnie są na etapie projektowania.

Ad. 9A – Istniejące skrzyżowanie ulic Diamentowej i Krochmalnej (dalej Jana Pawła II) jest jednym z najniebezpieczniejszych skrzyżowań w mieście. Ma być przebudowane na dwupoziomowy węzeł „LKJ”, z dwoma estakadami nad dolną częścią węzła w postaci skrzyżowania z wyspą centralną i sygnalizacją świetlną. Do skrzyżowania dołączy czwarty kierunek – dwujezdniowa Trasa Zielona (jej kontynuacja). Przy budowie tego węzła przewiduje się bardzo duże utrudnienia, analogiczne jak przy realizowanym węźle „Solidarności”.

Ad. 9B – Na planowanym odcinku trasy – od ul. Kunickiego do ul. Wrotkowskiej – obecnie nie ma ciągu komunikacyjnego. Będzie to nowa, dwujezdniowa ulica. Jej budowa domknie małą obwodnicę od strony południowej miasta. Przy jej budowie pewne zakłócenia w ruchu występować będą lokalnie, a większe w rejonie skomunikowania jej z ul. Wrotkowską.

Przebudowa ul. Narutowicza. Widok z lotu ptaka

Obydwie w/w inwestycje, po ich oddaniu do użytku, będą mieć bardzo duży wpływ na poprawę bezpieczeństwa ruchu, przepustowości i komfortu jazdy nie tylko w południowej części miasta.

Należy tu nadmienić, że kolejną inwestycją, zlokalizowaną pomiędzy w/w dwoma, powinna być przebudowa skrzyżowania ul. Diamentowej z ul. Wrotkowską na wielopoziomowy węzeł. Bez tego skrzyżowanie to, pozostanie wąskim gardłem w układzie komunikacyjnym. Koncepcja na przebudowę ul. Diamentowej uwzględnia taki węzeł – pod nazwą węzeł „Wrotkowska”.

10 – Przebudowa ronda przy Gali – na skrzyżowaniu al. Unii Lubelskiej, Lubelskiego Lipca 80 z al. Zygmuntowskimi i ul. Fabryczną **oraz remontem (odbudową) mostu na rzece Bystrzycy** w ciągu al. Unii Lubelskiej. Skrzyżowanie to jest wąskim gardłem komunikacyjnym w tej części miasta, a dopełnia tego kiepski stan obu mostów na rzece Bystrzycy w ciągu al. Unii Lubelskiej. Zakres przebudowy i remontów będzie duży i kosztowny, a utrudnienia, jedne z największych.

11 – Przebudowa skrzyżowań ulic w celu dostosowania ich do sygnalizacji świetlnej. Dotyczy to wielu miejsc w Lublinie – np. na Drodze Męczenników Majdanka. Przy okazji tych przebudów, dochodzą również przebudowy (budowy) podziemnych urządzeń uzbrojenia terenu, które łącznie razem powodują mniej lub bardziej lokalne utrudnienia ruchowe.

Miasto Lublin, ponadto prowadzi lub przygotowuje roboty związane z przebudową i remontami kilkudziesięciu ulic (odcinki o różnej długości) w poszczególnych dzielnicach miasta. Ulice te mają zazwyczaj znaczenie lokalne i takie też stwarzają utrudnienia. Powyższe można sprawdzić na stronach internetowych Zarządu Dróg i Mostów Lublin.

W wieloletnich planach miasta Lublina jest jeszcze wiele ulic, mostów i wiaduktów, które w wyniku poprzednich, wieloletnich zaniezań, wymagają przebudowy bądź remontu.

Dla dopełnienia podstawowego układu komunikacyjnego miasta Lublina, potrzebne są jeszcze między innymi:

- przedłużenie ulicy Dekutowskiego przy cmentarzu na Majdanku wraz z budową drugiego parkingu i dostępu do cmentarza oraz dalsze jej przedłużenie do ul. Abramowickiej w celu wyprowadzenia ruchu w kierunku Biłgoraja;
- przebudowa dalszego odcinka ulicy Nałęczowskiej – do węzła Lublin Szerokie (na obwodnicy Lublina);
- odciążenie ulicy Turystycznej, z innym wyprowadzeniem z Lublina drogi krajowej nr 82 w kierunku Łęcznej i Włodawy;
- budowa dwujezdniowej Południowej Obwodnicy Lublina, od węzła Lublin – Węglin do węzła Lublin – Felin na drogach ekspresowych;
- kontynuacja budowy wewnątrzmięskiej (trzeciej) obwodnicy miasta.

Na koniec artykułu należy zasugerować, abyśmy lepiej poznawali Lublin i uczyli się jeździć alternatywnie, tym bardziej, że miasto wraz z drogowym układem komunikacyjnym ciągle się zmienia i rozwija.

mgr inż. EDWARD PARTYKA
Rzeczoznawca

Obiekty mostowe w krajobrazie miast Europy (część I)

Miasta, rzeki i mosty już od najdawniejszych czasów były i są ściśle ze sobą związane, stanowiąc rozwijającą się stale infrastrukturę. Tym razem chcemy Państwu zaprezentować ciekawe mosty zrealizowane w wybranych krajach Europy. Rozpoczynamy od pięknego Budapesztu.

Powstające pierwsze osiedla ludzkie, a wraz z ich rozwojem miasta, lokalizowane były najczęściej w miejscach, gdzie ważne szlaki handlowe przecinały doliny dużych rzek. Aby pokonać te naturalne przeszkody wykorzystywano na początku płytkie przejścia brodowe, a na głębszych rzekach przeprawiano się promami lub na łodziach. Były to jednak przeprawy, które mogły być wykorzystywane tylko w okresach, kiedy warunki pogodowe i wodne były sprzyjające. Podróżujący, korzystający z tych przepraw potrzebowali pomocy miejscowej ludności, która świadczyła nie tylko usługi przewoźne, ale oferowała także dach nad głową oraz posiłki, oczywiście za odpłatnością. Dzięki tym źródłom dochodu osiedla rozwijały się i powstawały coraz to większe miasta, w których lokalizowano również przystanie i porty. Powstające miasta wykorzystywały rzekę m.in. do zaopatrzenia mieszkańców w wodę, jako napęd dla młynów i rozbudowę przyległych traktów drogowych, ale niestety także do odprowadzania ścieków.

Przeprawy mostowe

Rozwijający się handel, a w wielu przypadkach prowadzone także wojny, zmuszały ludność do budowy coraz doskonalszych i niezawodnych przepraw. Okazały się nimi mosty. Tu należy wspomnieć, że trzy podstawowe formy mostów podpowiadała budowniczym sama natura. Po pierwsze były to przeprawy po powalonych konarach drzew, co dało początek mostom belkowym. Po drugie – po wykutych w skale sklepieniach, dając pierwsze wzory mostów łukowych, a po trzecie – przeprawy po zwisających pnączach. Jeśli chodzi o te ostatnie, to człowiek prymitywny chwytając się pnączy i przeskakując przy ich pomocy przez wąskie, ale bystre strumienie, był nieświadomy tego, że tysiąc lat później, te same zasady gry sił wciąganych będą wykorzystywane przy zawieszaniu ogromnych stalowych wstęg nad nieporównywalnie rozległymi wodami, a budowane wiszące mosty będą wizytówkami wielu współczesnych miast.

W wyniku doskonalenia konstrukcji mostowych i budowania przepraw na coraz większych rzekach, mosty stawały się z czasem dominantami o szerokim zasięgu, podporządkowanym również rozwijającym się strukturalnie zabudowie miast, ale co ważne, w dużym stopniu nie kolidującą z nią. Istotnym elementem infrastruktury rozwijających się miast były nie tylko budowane mosty, ale ściśle z nimi związane trasy drogowe, przebiegające często przez tereny o zróżnicowanym ukształtowaniu, co z kolei wymagało również budowy estakad, tuneli oraz przejść dla pieszych.

Należy też wspomnieć, że od początku budowania mostów stałych nie zapomniano o ich estetyce. Wiele starych obiektów,

które przetrwały do naszych czasów, nadal jest podziwianych i to nie tylko przez turystów, ale również przez współczesnych budowniczych.

W celu potwierdzenia wspaniałego kunsztu realizacji starych mostów, z których wiele nadal jest eksploatowanych, postanowiłem zaprezentować je Państwu w kolejnych odcinkach, opisując ich konstrukcję oraz cechy, które mają wpływ na ich trwałość oraz niepowtarzalne piękno. Będą to mosty: Budapesztu, Wiednia, Paryża, Londynu i Lizbony. Zaczynamy od Budapesztu.

Mosty Budapesztu

Decydując się na rozpoczęcie cyklu prezentacji wybranych mostów europejskich od mostów Budapesztu miałem na myśli nie tylko ich piękno i oryginalne konstrukcje oraz słynne powiedzenie „Polak, Węgier dwa bratanki i ...”, ale również, jak się okazało, i co w pełni się także potwierdziło, podczas mojej pierwszej wizyty na Węgrzech, bliskie pokrewieństwo mojego ojca z seniorem węgierskiego rodu – inżynierem László Pomikula. No cóż, inżynierskie korzenie polsko-węgierskie przeważały.

Opisując wybrane istniejące mosty Budapesztu należy wspomnieć, opierając się na źródłach historycznych, że pierwszymi przeprawami na Dunaju były mosty łyżwowe, które już 2000 lat temu budowali Rzymianie. Mosty te łączyły Óbudę z dzisiejszą Wyspą Małgorzaty. Jednym z powszechnie dostępnych źródeł, na których można zobaczyć te dawne mosty, są wydawane przez pocztę węgierską znaczki, przedstawiające grafiki, nie tylko przepraw mostowych, ale również ówczesnej zabudowy na dwóch przeciwnych brzegach Dunaju, tj. Budy i Pesztu. Obiekty mostowe prezentowane są także coraz częściej na banknotach i monetach.

Charakteryzując mosty Budapesztu, należy wspomnieć również o przeprawach mostowych na Dunaju w Esztergom, mieście położonym na pograniczu dwóch sąsiednich krajów: Węgier i Słowacji. Esztergom to niewielkie miasteczko leżące 50 km od Budapesztu, do XIII wieku był pierwszą stolicą Węgier. Znajduje się w nim największa węgierska bazylika, w której koronowano Stefana I. Zgodnie z dawnymi opisami odcinek Dunaju poniżej Esztergomu już w czasach rzymskich uznawany był za miejsce budowy wielu przepraw. Pierwszy most zbudował pasza Budy między Esztergomem a Párkány w 1585 r. Był to most pontonowy (łyżwowy), który przetrwał blisko sto lat. U schyłku panowania tureckiego w 1663 r. Turcy obok mostu pontonowego zbudowali most drewniany na palach. Most ten został zniszczony w 1683 r., kiedy nie mógł już wytrzymać ciężaru uciekających wojsk tureckich i ataku cesarskich dział. Po wypędzeniu Turków, do miasta mogło wrócić po prawie 200 latach wygnania arcybiskupstwo esztergomskie, centrum węgierskiego chrześcijaństwa. Przyczyniło się to także do szybkiego i widocznego rozwoju miasta. Jednym z jego czynników było również uruchomienie w roku 1762 przeprawy przez Dunaj tzw. latającego mostu. Most ten jako pływający służył do transportu towarów,

ciąg dalszy na str. 18

ciąg dalszy ze str. 17

miał długość 400 m i linię zakotwiczoną na środku rzeki. „Latającym mostem” można było pokonać rzekę w ciągu 6–8 minut, co było osiągnięciem mogącym konkurować z wieloma późniejszymi, a nawet współczesnymi przeprawami pontonowymi. Esztergom w tym czasie, był nie tylko stolicą kościelną, ale również gospodarczym i kulturalnym węzłowym punktem Węgier. Kiedy mosty pontonowe nie mogły już spełniać swych zadań, w roku 1893 rozpisano konkurs na nowy stały most na Dunaju w Komárom. Spośród czterech uczestników konkursu wygrał inżynier Charty. Jego firma, którą zarządzał razem z synem, już w tym czasie, oprócz budowy wielu mostów żelaznych, wybudowała kolejkę zębatą w Budzie.

Pomysłodawcą nowego mostu składającego się z serii dwuramiennych wsporników w kształcie sierpa był János Feketeházy (jego nazwisko jako projektanta zachował również most Franciszka Józefa i współczesny most Wolności – Szabadság hid). Most posiadał zróżnicowaną długość przęseł, tj. 81,50 + 100,00 + 117,00 + 100,00 + 81,50 m. Konstrukcja stalowa mostu była nitowana i podczas montażu ręcznie zamontowano 490 tys. nitów. Sumaryczny ciężar materiałów żelaznych wynosił 2.506.818 kg. Podpory mostu były posadowione na kesonach. Przy niektórych kesonach, na głębokości 11 metrów od poziomu zero, było już zamontowane oświetlenie elektryczne. Prześwit pionowy dla żeglugi wynosił w środkowym przęśle 51,50 m, tj. 6,90 m ponad przewidywany poziom powodziowy. Most oddano do użytku 28 września 1895 r., czyli w 24,5 miesiąca od zlecenia! Wybierając nazwę tego pierwszego, tak dużego stałego mostu, mieszkańcy Esztergomu zaproponowali nazwę „Most Świętego Stefana”. Niestety, ówczesny premier chcąc się przypodobać panującym poprosił w liście wysłanym do cesarza Franciszka Józefa o nadanie mostowi imienia księżniczki Marii Walerii. Po I wojnie światowej, kiedy Dunaj stał się granicą państwową, most został zamknięty.

Most Łańcuchowy (Széchenyi Lánchíd)

Most Łańcuchowy w Budapeszcie jest najstarszym istniejącym mostem tego miasta. Pierwsze wzmianki o potrzebie budowy tego stałego mostu pochodzą z lat trzydziestych XIX wieku. W latach tych, Peszt był jeszcze niedużym miastem, ale już uniwersyteckim, z ambicjami, a po drugiej stronie znajdowała się Buda – od 600 lat stolica Węgier i rezydencja królów. Oba te miasta łączyły tylko tymczasowe niskowodne okresowe przeprawy. Znając potrzeby tych miast pojawił się człowiek, który rządził w imieniu niesprawnego panującego króla, a był nim graf István Széchenyi. Mając czterdzieści lat, będąc pełen sił i energii, postanowił zbudować coś wielkiego i to w miejscu, w którym będzie to wszystkim służyło. Postanowił więc połączyć stałym mostem przez Dunaj pałac królewski i katedrę na wzgórzu w Budzie z miastem uniwersyteckim leżącym po przeciwnej stronie. W celu rozpoczęcia rozmów na temat realizacji mostu I. Széchenyi zakłada Towarzystwo Mostowe, do którego głównie wchodziły ludzie finansjery, a więc przyszli sponsorzy mostu. Z uwagi na brak specjalistów w kraju, spotyka się 15 września 1832 r. z Williamem Clarkiem, ścigającym z Anglii, który wcześniej budował most w Londynie na Tamizie. Clark szybko przygotował koncepcję mostu, ale niestety długo trwały przygotowania, gdyż aż osiem lat. Spowodowane to było nie tylko problemami technicznymi dotyczącymi m. in. rozpoznania geologicznego dna rzeki, do czego użyto po raz pierwszy podwodnej kapsuły, ale również trzeba było rozwiązać poważne problemy finansowe. Roboty

rozpoczęto dopiero wtedy, kiedy na scenie pojawił się György Sina – gwiazda banków Europy. Pierwsze roboty przy budowie mostu rozpoczęto 28 lipca 1840 r., a kamień węgielny położono podczas uroczystości, której przewodniczył arcyksiążę Józef. Most otwarto w dniu 20 listopada 1849 r. W 1852 r. dodano na obu przyczółkach słynne kamienne lwy strzegące wjazdu. Po Budapeszcie krążą opowieści o tym, że lwy nie mają języków. Nie jest to prawda. Lwy mają języki, jednak z perspektywy przechodnia ich nie widać, a są widoczne od góry.

Tak powstawał pierwszy żelazny most, którego środkowe przęsło miało rozpiętość 202 m i był w tym czasie największym łańcuchowym mostem na świecie. Był międzynarodowym dziełem, gdyż projekt i nadzór był angielski, granit sprowadzono z Austrii, pracowali włoscy murarze, konstruktorzy przęsła pochodzili z Anglii i Francji, a finansowanie pochodziło z kapitału żydowskiego. Ten wspaniały most nie został oszczędzony w czasie II wojny światowej i został wysadzony przez wycofujące się oddziały niemieckie. Przez 20 lat stał w ruinie i dopiero w stulecie swego powstania został odbudowany i do dziś zachwyca swym oryginalnym wyglądem.

Most Łańcuchowy na Dunaju w Budapeszcie. Stan obecny.

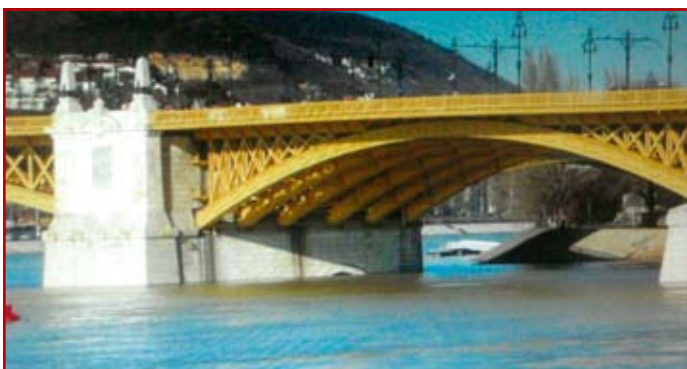
Most Małgorzaty (Margit hid)

W roku 1871 Węgierskie Ministerstwo Transportu i Robót Publicznych ogłosiło konkurs na budowę mostu. Wpłynęła rekordowa liczba prac i jak podają różne źródła było ich od 49 do nawet 76, z różnych krajów Europy, w tym kilka z Anglii, Niemiec, Austrii i Francji. Wygrał projekt przedstawiony przez inżyniera francuskiego – Ernesta Goüina. Na jego korzyść przemawiała zaproponowana konstrukcja nawiązująca do paryskiej architektury i stylu neobarokowego oraz doskonałe wkomponowanie w otoczenie. Budowa tego mostu, drugiego już mostu stałego na Dunaju w Budapeszcie, w stosunku do mostu Łańcuchowego trwała jedynie trzy lata, tj. od roku 1872 do roku 1875. Sytuacja ta była związana z szybkim w tym czasie rozwojem obu dzielnic miasta – Budy i Pesztu oraz osobistym zaangażowaniem inwestorów, którzy wierząc, że budowa mostu może przynieść korzyść nie tylko miastu, ale i im samym, podjęli się sfinansowania tego obiektu.

Lokalizacja mostu pozwalała na połączenie obu części miasta z Wyspą Małgorzaty. Mając na uwadze wcześniejsze, dokładne rozpoznanie warunków wodnych w miejscu zaproponowanej lokalizacji stwierdzono, że silne prądy rzeki opływają wyspę i w tym celu, chcąc uniknąć rozmycia koryta w czasie spływu wód powodziowych,

most rozdzielono na dwie części. Zostały one załamane względem siebie pod kątem 105 stopni. Takie rozwiązanie pozwoliło równocześnie na zjazd na Wyspę Małgorzaty.

Konstrukcja mostu to sześć łukowych przęseł o rozpiętościach od 76 m do 100 m. Na konstrukcji łuków ułożono betonowy pomost. Charakterystycznym elementem mostu są stalowe łuki oparte na bogato zdobionych filarach. Z uwagi na wzrastający ruch w tej części miasta tuż przed wybuchem II wojny światowej most poszerzono. Ten stan nie przetrwał jednak długo, bo już w listopadzie 1944 r. most został wysadzony przez Niemców, i to podczas, gdy odbywał się na nim normalny ruch. Zginęło wówczas wielu mieszkańców Budapesztu. Most odbudowano w 1947 r. wzmacniając główne elementy konstrukcyjne i poszerzając pomost.

Most Małgorzaty na Dunaju w Budapeszcie. Stan obecny.

Wyspa Małgorzaty, z uwagi na połączenie z mostem jest do dziś ulubionym miejscem spacerów nie tylko mieszkańców Budapesztu, ale także licznie odwiedzających ją turystów.

Most Wolności (Szabadság hid)

Most Wolności, który powstał w latach 1894–1896 uważany za najładniejszy, jest jedynym mostem na Dunaju, który pomimo zniszczeń wojennych, został odbudowany w niezmienionej formie, o niezmiennych wymiarach i z ozdobami, zgodnymi z pierwotnym, co można podziwiać również dzisiaj.

Most Wolności na Dunaju w Budapeszcie. Stan obecny.

Most położony jest w południowej części miasta u podnóża Góry Gellerta. Jego konstrukcję stanowią trzy stalowe kratownicowe przęsła typu Gerbera. Przęsła brzegowe są jako wspornikowe, a przęsło środkowe jako zawieszony na dwóch podporach. Przęsła zewnętrzne mają długość 78,10 m, a przęsło środkowe 175 m. Wysokość dźwigarów głównych na przyczółkach wynosi 4,71 m, a nad filarami 22 m, natomiast część środkowa przęsła ma 3,02 m. Fundamenty mostu wykonano przez zatopienie stalowych skrzyń metodą ciśnieniową. Montaż konstrukcji stalowej przęseł trwał dokładnie rok i został rozpoczęty latem 1895 r. Ciekawymi elementami tego mostu są obramowania nad filarami w postaci stalowej koronki oraz obramowania słupów filarów nadbrzeżnych, które zakończone są kratowymi ostrosłupami, połączonymi ozdobną belką poprzeczną, na której po obu stronach zawieszony jest herb koronny.

Ostrosłupy zakończone są kulami, na których umieszczono szykujące się do lotu legendarne ptaki turule, które wiodły kiedyś Madziarów z azjatyckich stepów nad Dunaj. Charakterystycznym elementem tego mostu są również balustrady wykonane z ozdobnej kratownicy stalowej. Na uroczystym otwarciu, które miało miejsce 4 października 1896 r. obecny był cesarz Franciszek Józef, którego imię miał most i który wbił do konstrukcji pamiątkowy srebrny nit.

Most ten podzielił jednak los innych obiektów i podczas II wojny światowej w dniu 16 stycznia 1945 r. został zniszczony przez wycofujące się wojska niemieckie i od 15 marca 1945 r. do 10 stycznia 1946 r. zniszczone przęsła zastąpiono mostem pontonowym.

W czasie odbudowy mostu jego zniszczone elementy konstrukcji wykonano zgodnie z oryginalnymi projektami z 1894 r. Most ponownie został przekazany do użytkowania 20 sierpnia 1946 r. Na jego końcach wybudowano rogatki, na których od strony Pesztu umieszczono tablice pamiątkowe z nazwiskami budowniczych i odbudowujących zniszczony obiekt. Obecnie most okazał się prezentuje w oryginalnej formie i budzi podziw dla twórczej inżynierskiej pracy.

Most Elżbiety (Erzsébet hid)

Budowa pierwszego mostu Elżbiety rozpoczęła się w roku 1897, po oddaniu do użytku mostu Wolności. Wywołał w tamtych czasach techniczną sensację. Był to bowiem most stalowy, łańcuchowy, bogato zdobiony, jako jedyny w tym czasie na świecie, o przęsle łączącym brzegi Dunaju odległe od siebie o 290 m i o całkowitej długości 380 m. To pierwsze miejsce zajmował w tej kategorii przez 23 lata, tj. do roku 1926.

ciąg dalszy na str. 20

Most Elżbiety na Dunaju w Budapeszcie. Stan w roku 1914.

ciąg dalszy ze str. 19

Podjętą decyzję o budowie w tym miejscu nowego mostu, rozpisano międzynarodowy konkurs, na który zgłoszono 73 opracowania. Pierwszy przyjęty projekt przygotował niemiecki inżynier Julius Kubler, który pokonał liczną grupę konkurentów z całego świata. Zanim jednak rozpoczęła się budowa, doszło do zmiany projektu i projektanta w związku ze skandalem korupcyjnym. Wybrano wówczas propozycję węgierskiego inżyniera Aurela Czeke-liusa.

Wybudowany most posiadał jezdnię o szerokości 11 m, początkowo wykładany był drewnianymi balami, z dwoma chodnikami o szerokości po 3,5 m i dwoma przystankami tramwajowymi zlokalizowanymi w pobliżu pylonów. Ruch tramwajowy uruchomiono jednak dopiero 14 sierpnia 1914 r., kiedy porozumiały się dwa towarzystwa tramwajowe w sporze o prawa do przewozu osób przez Dunaj. Tego mostu też nie oszczędziła II wojna światowa i został on wysadzony przez wycofujące się wojska niemieckie. Zniszczona została prawie całkowicie konstrukcja przęsła mostu, a ocalał jedynie na brzegu po stronie pesztańskiej pylon, stojący aż do roku 1960. Dopiero, kiedy nastąpił znaczny wzrost ruchu przystąpiono do budowy nowego mostu.

Most Elżbiety na Dunaju w Budapeszcie. Stan obecny.

Obecny most nazwany imieniem królowej Elżbiety został wybudowany w tym samym miejscu, co jego poprzednik. Autor tego projektu Pál Sávoly zaproponował pierwszy w Europie Środkowo-Wschodniej współczesny most wiszący, którego stalowe pylony są typu H, ale wówczas jeszcze dźwigary usztywniające wykonano jako nitowane. W linach nośnych zastosowano 61 cięgien. Choć zdecydowanie można ten most zaliczyć do grona nowoczesnych konstrukcji, to nie był on jednak pozbawiony wad. Stalowe liny od początku nie mogły sobie poradzić z obciążeniami powodowanymi przez ruch ciężkich samochodów i regularnie kursujące po moście tramwaje. Na konstrukcji części murowanych podpór stalowych pylonów powstały niepokojące pęknięcia. Dlatego też zdecydowano się wycofać wszystkie ciężkie pojazdy i zdemontowano tory tramwajowe, a w ich miejsce powstały dodatkowe pasy ruchu w obu kierunkach, ale wyłącznie dla lekkiego transportu samochodowego. W roku 1974 wraz z likwidacją torów tramwajowych przebudowano jego stalowy pomost ortotropowy.

Na koniec należy wspomnieć, że mostowi temu nadano imię popularnej i kochanej przez Węgrów królowej Elżbiety, nazywanej również Sissi. Królowa Elżbieta uważana była za najpiękniejszą kobietę świata, stając się przedmiotem swoistego kultu.

Most i kładki w Lasku Miejskim

Obecnie obie części Budapesztu łączy ze sobą dziewięć mostów położonych w ścisłym centrum, siedem drogowych, oprócz wcześniej przedstawionych są to mosty: Arpada, Petőfiego i Lagymányosi oraz dwa kolejowe: Północny i Południowy. Z uwagi jednak na dalszy wzrost ruchu drogowego budowane są, ale już na obrzeżach miasta, w ciągu pierścienia obwodnicy autostradowej nowe mosty. Na południu – Soroksári i Harosi, a na północy most Megyeri – jest to pierwszy węgierski most podwieszony.

Przedstawiając mosty na Dunaju w Budapeszcie, chcę wspomnieć także o mniejszych mostach i kładkach. Obiekty te budowane były najczęściej w parkach, a jednym z nich był Lasek Miejski, który do dziś obok Wyspy Małgorzaty, stanowi główne miejsce spacerów rodzin z dziećmi oraz zakochanych. Park ten zagospodarowany został z okazji odbywającej się w 1896 r. Wystawy Tysiąclecia. Nad sztucznym jeziorem znajduje się bogato zdobiony stalowy most łukowy, którego projektantem był inżynier polskiego pochodzenia Szilárd Zieliński. W parku tym jest także mały zamek Vajdahunyad zbudowany w 1895 r. Dojście do niego stanowią dwie romantyczne kładki nad otaczającą zamek fosą. Jedna z nich przypomina średniowieczne mosty kamienne, a druga w barokowym stylu podobna jest do pobliskiego mostu łukowego. W zachodniej części parku istnieje kładka wybudowana w 1895 r. jako pierwsza o żelbetowej konstrukcji łukowej na Węgrzech.

Kładka łukowa zaprojektowana przez inż. Szilárd Zielińskiego (stan obecny). Rok budowy 1896.

Prezentując wybrane obiekty mostowe na Dunaju w Budapeszcie, z których część dane mi było obejrzeć, chciałem gorąco także Państwa zachęcić do ich obejrzenia.

JÓZEF WIESŁAW POMYKAŁA

Literatura:

Technical monuments of the Visegrad Countries, 2001 r.

Mosty na Węgrzech, dr inż. Marek Salamak, Biblioteka ZMRP, zeszyt nr 8.

Pontifex Maximus – Ponad przestrzenią i czasem, Józef Głomb, Gliwice 1997.

Estetyka Mostów – Krajowa Konferencja, W. Pomykała, Warszawa 1996 r.

Rowerzyści z LOIB na podium

Lubelska ekipa rowerowa

W dniach 2–4 czerwca br. w Bieszczadach odbyły się I Ogólnopolskie Mistrzostwa Inżynierów Budownictwa w Rowerowej Jeździe na Orientację. Lubelska reprezentacja zajęła trzecie miejsce w klasyfikacji drużynowej.

I Ogólnopolskie Mistrzostwa Inżynierów Budownictwa w Rowerowej Jeździe na Orientację zorganizowała Podkarpacka OIIB. Udział w nich wzięli przedstawiciele 9 okręgowych izb inżynierów budownictwa, tj. Dolnośląskiej, Lubelskiej, Mazowieckiej, Opolskiej, Podkarpackiej, Pomorskiej, Warmińsko-Mazurskiej, Śląskiej oraz Zachodniopomorskiej OIIB.

Lubelską OIIB reprezentowali – Adam Krupiński, Grzegorz Chłopek i Łukasz Bartosiewicz. W klasyfikacji drużynowej reprezentacja z LOIB zajęła trzecie miejsce. W klasyfikacji tej pierwsze miejsce przypadło ekipie z Podkarpackiej OIIB, drugie zaś zawodnikom z Dolnośląskiej OIIB.

Bardzo dobrze spisali się także lubelscy reprezentanci w crossie rowerowym w jeździe indywidualnej. Drugie miejsce zajął Grzegorz Chłopek, na czwartej pozycji został sklasyfikowany Adam Krupiński, natomiast piąte miejsce przypadło Łukaszowi Bartosiewiczowi.

Gratulujemy lubelskiej drużynie i życzymy kolejnych sukcesów!

Zwycięska lubelska ekipa podczas wręczenia nagród z Z. Detyń, przewodniczącym Podkarpackiej OIIB

Główny Urząd Nadzoru Budowlanego informuje...

W związku z pojawiającymi się wątpliwościami dotyczącymi konieczności dołączenia decyzji o warunkach zabudowy do zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ustawy – Prawo budowlane, Główny Urząd Nadzoru Budowlanego przedstawił swoje stanowisko w tej sprawie, które zamieścił na stronie GUNB w dniu 16.08.2016 r.

Zgodnie z art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.), w zgłoszeniu należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, oraz, w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami.

Przepisy ustawy – Prawo budowlane nie nakładają na inwestora obowiązku dołączenia decyzji o warunkach zabudowy do zgłoszenia budowy lub robót budowlanych, o których mowa w art. 30 ustawy – Prawo budowlane. Wyjątki w tym zakresie przewidziane są jednak w art. 30 ust. 4b ustawy – Prawo budowlane. Zgodnie z art. 30 ust. 4b w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 29 ust. 1 pkt 1a, 2b i 19a ustawy – Prawo budowlane, do zgłoszenia budowy wolno stojących budynków mieszkalnych jednorodzinnych, których obszar oddziaływania mieści się w całości na działce lub działkach, na których zostały zaprojektowane, wolno stojących par-

terowych budynków stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz sieci elektroenergetycznych obejmujących napięcie znamionowe nie wyższe niż 1 kV, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, telekomunikacyjnych należy dołączyć decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Należy ponadto zaznaczyć, że zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zm.), zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, z zastrzeżeniem art. 50 ust. 1 i art. 86, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy; przepis art. 50 ust. 2 stosuje się odpowiednio. Tym samym stosując odpowiednio przepis art. 50 ust. 2 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, należy stwierdzić, że nie wymagają wydania decyzji o warunkach zabudowy roboty budowlane niewymagające

pozwolenia na budowę. Ww. ustawa przewiduje jednak pewne wyjątki (zob. art. 50 ust. 2a i art. 59 ust. 2a ww. ustawy), które dotyczą budowy wolno stojących budynków mieszkalnych jednorodzinnych, których obszar oddziaływania mieści się w całości na działce lub działkach, na których zostały zaprojektowane, wolno stojących parterowych budynków stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz sieci elektroenergetycznych obejmujących napięcie znamionowe nie wyższe niż 1 kV, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, telekomunikacyjnych. W omawianych sytuacjach w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymagane jest uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy.

Reasumując powyższe wymóg ustalenia warunków zabudowy w drodze decyzji może dotyczyć wyłącznie sytuacji, gdy planowana inwestycja będzie realizowana w trybie pozwolenia na budowę lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a, 2b oraz 19a ustawy – Prawo budowlane. Tym samym w przypadku zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych innych niż wymienione powyżej, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może żądać dostarczenia omawianej decyzji.

(Stanowisko umieszczone na stronie GUNB w dniu 16.08.2016 r.)

HARMONOGRAM SZKOLEŃ DLA CZŁONKÓW LOIB W II PÓŁROCZU 2016

Poniżej przedstawiamy harmonogram bezpłatnych szkoleń branżowych dla czynnych członków LOIB w II półroczu 2016 roku. Ze względów organizacyjnych prosimy o wcześniejsze potwierdzanie planowanego uczestnictwa w szkoleniach telefonicznie **81 534-78-17** lub e-mailem: **a.koralewski@lub.piib.org.pl**. Możliwe jest uczestnictwo w dowolnej liczbie szkoleń z różnych branż. Serdecznie zapraszamy.

TEMATYKA SZKOLENIA	DATA SZKOLENIA	GODZINA I MIEJSCE SZKOLENIA
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
<p>Projektowanie i wykonawstwo murowanych ścian wypełniających:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zakres stosowania, dotychczasowe doświadczenia, zalety i wady, najczęściej popełniane błędy projektowe i eksploatacyjne dotyczące ścian wypełniających. 2. Zasady projektowania ścian wypełniających na podstawie EC i PN. 3. Właściwości użytkowe murowanych ścian wypełniających na podstawie EC6 i w świetle badań. 4. Projektowanie uproszczone ścian wypełniających. 5. Wymagania konstrukcyjne i wykonawstwo ścian wypełniających. <p><i>Prowadzący – dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska</i></p>	30 września 2016	LUBLIN Hotel „Młyn” w Lublinie Al. Raclawickie 23A godz. 10.00–15.00
<p>Podział deskowań, aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań i systemy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Systemy ciesielskie – tradycyjne, ścienne i stropowe. 2. Aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań. 3. Podstawowe elementy deskowań. 4. Przykładowe systemy deskowań. <p><i>Prowadzący – mgr inż. Radosław Dydo, firma BUDOSPRZĘT Bytom</i></p>	28 października 2016	
<p>Domy drewniane – szkieletowe i z bali:</p> <ul style="list-style-type: none"> – technologia wykonania, energooszczędność – izolacyjność, – wymagania i oczekiwania budowy domów szkieletowych, – unifikacja i prefabrykacja, przegląd rozwiązań – połączeń w elementach drewnianych, – izolacyjność przegród, wykończenie wnętrza budynku, – wady i zalety, koszt budowy, trwałość i użytkowanie budynku. <p><i>Prowadzący – mgr Marian Krawczyk, firma RAMZA</i></p>	2 grudnia 2016	
WIELOBRANŻOWE		
<p>Procedury naprawcze dotyczące odstępień od zatwierdzonego projektu budowlanego oraz legalizacja samowoli budowlanej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Odstąpienia istotne i nieistotne podczas realizacji obiektów budowlanych. 2. Legalizacja samowoli budowlanych – procedury, podstawy prawne i opłaty legalizacyjne. 3. Sprzeciw do użytkowania. 4. Rola projektanta, kierownika budowy i inspektora nadzoru inwestorskiego w legalizacji samowoli budowlanej. 5. Projekt budowlany zamienny – zakres i sposób sporządzania projektu. 6. Procedura zatwierdzania projektu budowlanego zamiennego i pozwolenia na wznowienie robót. 7. Procedury dotyczące odbudowy obiektów zniszczonych w czasie kataklizmu, jak nie wpaść w pułapkę samowoli budowlanej. 8. Strona a pełnomocnik w postępowaniu legalizacyjnym, uprawnienia i obowiązki stron oraz pełnomocników. <p><i>Prowadzący – mgr Wojciech Boryc</i></p>	14 października 2016	LUBLIN Hotel „Młyn” w Lublinie Al. Raclawickie 23A godz. 10.00–15.00
<p>Obowiązki i prawa właścicieli, zarządców i użytkowników budynków dotyczące prawidłowego użytkowania i utrzymania w świetle zmian w prawie budowlanym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obowiązkowe kontrole okresowe: <ul style="list-style-type: none"> – podstawy prawne kontroli – stan aktualny i znowelizowany, – rodzaje kontroli okresowych i ich zakres, – uprawnienia osób przeprowadzających kontrole, – praktyczne uwagi dotyczące przeprowadzenia kontroli uwzględniając ocenę techniczną elementów konstrukcyjnych, instalacji i urządzeń. 2. Książka obiektu budowlanego: <ul style="list-style-type: none"> – obowiązujące zasady i forma prowadzenia KOB, – najczęściej popełniane błędy przy prowadzeniu KOB, – książki obiektu a kontrole nadzoru budowlanego. <p><i>Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB w Lublinie</i></p>	14 listopada 2016	

WODNO-MELIORACYJNA		
<p>1. Zarządzanie zasobami wodnymi oraz organy gospodarowania wodami w świetle nowej ustawy Prawo Wodne. <i>Prowadzący – dr inż. Andrzej Pichla</i></p> <p>2. Uzyskiwanie uprawnień budowlanych oraz prawa i obowiązki osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. <i>Prowadzący – mgr Wojciech Boryc</i></p>	27 października 2016	LUBLIN Biuro LOIIB w Lublinie ul. Bursaki 19 godz. 10.00–15.00
SANITARNA		
<p>Centrale wentylacyjno-klimatyzacyjne z pompami ciepła, centrale basenowe, kurtyny powietrzne, produkty akustyczne. <i>Prowadzący – Grzegorz Małkiewicz, firma VENTIA</i></p>	20 października 2016	LUBLIN Biuro LOIIB w Lublinie ul. Bursaki 19 godz. 10.00–15.00
<p>Zagospodarowanie wód opadowych – zbiorniki przeciwpożarowe i retencyjne. Retencja i podczyszczanie wód deszczowych – separatory koalescencyjne, lamelowe. Wykorzystanie i jakość prefabrykatów betonowych stosowanych przy zagospodarowaniu wód opadowych. <i>Prowadzący – Marcin Kowalski, firma MALL</i></p>	29 listopada 2016	
OGÓLNOBUDOWLANA		
<p>Projektowanie i wykonawstwo murowanych ścian wypełniających:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zakres stosowania, dotychczasowe doświadczenia, zalety i wady, najczęściej popełniane błędy projektowe i eksploatacyjne dotyczące ścian wypełniających. 2. Zasady projektowania ścian wypełniających na podstawie EC i PN. 3. Właściwości użytkowe murowanych ścian wypełniających na podstawie EC6 i w świetle badań. 4. Projektowanie uproszczone ścian wypełniających. 5. Wymagania konstrukcyjne i wykonawstwo ścian wypełniających. <i>Prowadzący – dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska</i>	29 września 2016	PUŁAWY IUNG Hotel Al. Królewska 17 godz. 10.00–15.00
<p>Podział deskowań, aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań i systemy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Systemy ciesielskie – tradycyjne, ściennie i stropowe. 2. Aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań. 3. Podstawowe elementy deskowań. 4. Przykładowe systemy deskowań. <i>Prowadzący – mgr inż. Radosław Dydo, firma BUDOSPRZĘT Bytom</i>	27 października 2016	
<p>Domy drewniane – szkieletowe i z bali:</p> <ul style="list-style-type: none"> – technologia wykonania, energooszczędność – izolacyjność, – wymagania i oczekiwania budowy domów szkieletowych, – unifikacja i prefabrykacja, przegląd rozwiązań – połączeń w elementach drewnianych, – izolacyjność przegród, wykończenie wnętrza budynku, – wady i zalety, koszt budowy, trwałość i użytkowanie budynku. <i>Prowadzący – mgr Marian Krawczyk, firma RAMZA</i>	1 grudnia 2016	
WIELOBRANŻOWE		
<p>Procedury naprawcze dotyczące odstępień od zatwierdzonego projektu budowlanego oraz legalizacja samowoli budowlanej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Odstąpienia istotne i nieistotne podczas realizacji obiektów budowlanych. 2. Legalizacja samowoli budowlanych – procedury, podstawy prawne i opłaty legalizacyjne. 3. Sprzeciw do użytkowania. 4. Rola projektanta, kierownika budowy i inspektora nadzoru inwestorskiego w legalizacji samowoli budowlanej. 5. Projekt budowlany zamienny – zakres i sposób sporządzania projektu. 6. Procedura zatwierdzania projektu budowlanego zamiennego i pozwolenia na wznowienie robót. 7. Procedury dotyczące odbudowy obiektów zniszczonych w czasie kataklizmu, jak nie wpaść w pułapkę samowoli budowlanej. 8. Strona a pełnomocnik w postępowaniu legalizacyjnym, uprawnienia i obowiązki stron oraz pełnomocników. <i>Prowadzący – mgr Wojciech Boryc</i>	13 października 2016	PUŁAWY IUNG Hotel Al. Królewska 17 godz. 10.00–15.00

<p>Obowiązki i prawa właścicieli, zarządców i użytkowników budynków dotyczące prawidłowego użytkowania i utrzymania w świetle zmian w prawie budowlanym:</p> <p>1. Obowiązkowe kontrole okresowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podstawy prawne kontroli – stan aktualny i znowelizowany, - rodzaje kontroli okresowych i ich zakres, - uprawnienia osób przeprowadzających kontrole, - praktyczne uwagi dotyczące przeprowadzenia kontroli uwzględniając ocenę techniczną elementów konstrukcyjnych, instalacji i urządzeń. <p>2. Książka obiektu budowlanego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obowiązujące zasady i forma prowadzenia KOB, - najczęściej popełniane błędy przy prowadzeniu KOB, - książki obiektu a kontrole nadzoru budowlanego. <p><i>Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB w Lublinie</i></p>	<p>10 listopada 2016</p>	<p>PUŁAWY IUNG Hotel Al. Królewska 17 godz. 10.00–15.00</p>
OGÓLNOBUDOWLANA		
<p>Projektowanie i wykonawstwo murowanych ścian wypełniających:</p> <p>1. Zakres stosowania, dotychczasowe doświadczenia, zalety i wady, najczęściej popełniane błędy projektowe i eksploatacyjne dotyczące ścian wypełniających.</p> <p>2. Zasady projektowania ścian wypełniających na podstawie EC i PN.</p> <p>3. Właściwości użytkowe murowanych ścian wypełniających na podstawie EC6 i w świetle badań.</p> <p>4. Projektowanie uproszczone ścian wypełniających.</p> <p>5. Wymagania konstrukcyjne i wykonawstwo ścian wypełniających.</p> <p><i>Prowadzący – dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska</i></p>	<p>28 września 2016</p>	<p>BIAŁA PODLASKA Białskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00</p>
<p>Podział deskowań, aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań i systemy:</p> <p>1. Systemy ciesielskie – tradycyjne, ściennie i stropowe.</p> <p>2. Aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań.</p> <p>3. Podstawowe elementy deskowań.</p> <p>4. Przykładowe systemy deskowań.</p> <p><i>Prowadzący – mgr inż. Radosław Dydo, firma BUDOSPRZĘT Bytom</i></p>	<p>26 października 2016</p>	
<p>Domy drewniane – szkieletowe i z bali:</p> <ul style="list-style-type: none"> - technologia wykonania, energooszczędność – izolacyjność, - wymagania i oczekiwania budowy domów szkieletowych, - unifikacja i prefabrykacja, przegląd rozwiązań – połączeń w elementach drewnianych, - izolacyjność przegród, wykończenie wnętrza budynku, - wady i zalety, koszt budowy, trwałość i użytkowanie budynku. <p><i>Prowadzący – mgr Marian Krawczyk, firma RAMZA</i></p>	<p>7 grudnia 2016</p>	
SANITARNA		
<p>Zagospodarowanie wód opadowych – zbiorniki przeciwpożarowe i retencyjne. Retencja i podczyszczanie wód deszczowych – separatory koalescencyjne, lamelowe. Wykorzystanie i jakość prefabrykatów betonowych stosowanych przy zagospodarowaniu wód opadowych.</p> <p><i>Prowadzący – Marcin Kowalski, firma MALL</i></p>	<p>30 listopada 2016</p>	<p>BIAŁA PODLASKA Białskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00</p>
WIELOBRANŻOWE		
<p>Procedury naprawcze dotyczące odstąpienia od zatwierdzonego projektu budowlanego oraz legalizacja samowoli budowlanej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Odstąpienia istotne i nieistotne podczas realizacji obiektów budowlanych. 2. Legalizacja samowoli budowlanych – procedury, podstawy prawne i opłaty legalizacyjne. 3. Sprzeciw do użytkowania. 4. Rola projektanta, kierownika budowy i inspektora nadzoru inwestorskiego w legalizacji samowoli budowlanej. 5. Projekt budowlany zamienny – zakres i sposób sporządzania projektu. 6. Procedura zatwierdzania projektu budowlanego zamiennego i pozwolenia na wznowienie robót. 7. Procedury dotyczące odbudowy obiektów zniszczonych w czasie kataklizmu, jak nie wpaść w pułapkę samowoli budowlanej. 8. Strona a pełnomocnik w postępowaniu legalizacyjnym, uprawnienia i obowiązki stron oraz pełnomocników. <p><i>Prowadzący – mgr Wojciech Boryc</i></p>	<p>12 października 2016</p>	<p>BIAŁA PODLASKA Białskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00</p>

<p>Obowiązki i prawa właścicieli, zarządców i użytkowników budynków dotyczące prawidłowego użytkowania i utrzymania w świetle zmian w prawie budowlanym:</p> <p>1. Obowiązkowe kontrole okresowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podstawy prawne kontroli – stan aktualny i znowelizowany, - rodzaje kontroli okresowych i ich zakres, - uprawnienia osób przeprowadzających kontrole, - praktyczne uwagi dotyczące przeprowadzenia kontroli uwzględniając ocenę, techniczną elementów konstrukcyjnych, instalacji i urządzeń. <p>2. Książka obiektu budowlanego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obowiązujące zasady i forma prowadzenia KOB, - najczęściej popełniane błędy przy prowadzeniu KOB, - książki obiektu a kontrole nadzoru budowlanego. <p><i>Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB w Lublinie</i></p>	9 listopada 2016	BIAŁA PODLASKA Białskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00
OGÓLNOBUDOWLANA		
<p>Projektowanie i wykonawstwo murowanych ścian wypełniających:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zakres stosowania, dotychczasowe doświadczenia, zalety i wady, najczęściej popełniane błędy projektowe i eksploatacyjne dotyczące ścian wypełniających. 2. Zasady projektowania ścian wypełniających na podstawie EC i PN. 3. Właściwości użytkowe murowanych ścian wypełniających na podstawie EC6 i w świetle badań. 4. Projektowanie uproszczone ścian wypełniających. 5. Wymagania konstrukcyjne i wykonawstwo ścian wypełniających. <p><i>Prowadzący – dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska</i></p>	27 września 2016	CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00
<p>Podział deskowań, aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań i systemy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Systemy ciesielskie – tradycyjne, ścienne i stropowe. 2. Aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań. 3. Podstawowe elementy deskowań. 4. Przykładowe systemy deskowań. <p><i>Prowadzący – mgr inż. Radosław Dydo, firma BUDOSPRZĘT Bytom</i></p>	25 października 2016	
<p>Domy drewniane – szkieletowe i z bali:</p> <ul style="list-style-type: none"> - technologia wykonania, energooszczędność – izolacyjność, - wymagania i oczekiwania budowy domów szkieletowych, - unifikacja i prefabrykacja, przegląd rozwiązań – połączeń w elementach drewnianych, - izolacyjność przegród, wykończenie wnętrza budynku, - wady i zalety, koszt budowy, trwałość i użytkowanie budynku. <p><i>Prowadzący – mgr Marian Krawczyk, firma RAMZA</i></p>	6 grudnia 2016	
WIELOBRANŻOWE		
<p>Procedury naprawcze dotyczące odstępień od zatwierdzonego projektu budowlanego oraz legalizacja samowoli budowlanej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Odstąpienia istotne i nieistotne podczas realizacji obiektów budowlanych. 2. Legalizacja samowoli budowlanych – procedury, podstawy prawne i opłaty legalizacyjne. 3. Sprzeciw do użytkowania. 4. Rola projektanta, kierownika budowy i inspektora nadzoru inwestorskiego w legalizacji samowoli budowlanej. 5. Projekt budowlany zamienny – zakres i sposób sporządzania projektu. 6. Procedura zatwierdzania projektu budowlanego zamiennego i pozwolenia na wznowienie robót. 7. Procedury dotyczące odbudowy obiektów zniszczonych w czasie kataklizmu, jak nie wpaść w pułapkę samowoli budowlanej. 8. Strona a pełnomocnik w postępowaniu legalizacyjnym, uprawnienia i obowiązki stron oraz pełnomocników. <p><i>Prowadzący – mgr Wojciech Boryc</i></p>	11 października 2016	CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00
<p>Obowiązki i prawa właścicieli, zarządców i użytkowników budynków dotyczące prawidłowego użytkowania i utrzymania w świetle zmian w prawie budowlanym:</p> <p>1. Obowiązkowe kontrole okresowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podstawy prawne kontroli – stan aktualny i znowelizowany, - rodzaje kontroli okresowych i ich zakres, - uprawnienia osób przeprowadzających kontrole, - praktyczne uwagi dotyczące przeprowadzenia kontroli uwzględniając ocenę, techniczną elementów konstrukcyjnych, instalacji i urządzeń. <p>2. Książka obiektu budowlanego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obowiązujące zasady i forma prowadzenia KOB, - najczęściej popełniane błędy przy prowadzeniu KOB, - książki obiektu a kontrole nadzoru budowlanego. <p><i>Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB w Lublinie</i></p>	8 listopada 2016	

OGÓLNOBUDOWLANA		
<p>Projektowanie i wykonawstwo murowanych ścian wypełniających:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zakres stosowania, dotychczasowe doświadczenia, zalety i wady, najczęściej popełniane błędy projektowe i eksploatacyjne dotyczące ścian wypełniających. 2. Zasady projektowania ścian wypełniających na podstawie EC i PN. 3. Właściwości użytkowe murowanych ścian wypełniających na podstawie EC6 i w świetle badań. 4. Projektowanie uproszczone ścian wypełniających. 5. Wymagania konstrukcyjne i wykonawstwo ścian wypełniających. <p><i>Prowadzący – dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska</i></p>	26 września 2016	<p>ZAMOŚĆ LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00</p>
<p>Podział deskowań, aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań i systemy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Systemy ciesielskie – tradycyjne, ścienne i stropowe. 2. Aspekty ekonomiczne, zasady doboru deskowań. 3. Podstawowe elementy deskowań. 4. Przykładowe systemy deskowań. <p><i>Prowadzący – mgr inż. Radosław Dydo, firma Budosprzęt Bytom</i></p>	24 października 2016	
<p>Domy drewniane – szkieletowe i z bali:</p> <ul style="list-style-type: none"> – technologia wykonania, energooszczędność – izolacyjność, – wymagania i oczekiwania budowy domów szkieletowych, – unifikacja i prefabrykacja, przegląd rozwiązań – połączeń w elementach drewnianych, – izolacyjność przegród, wykończenie wnętrza budynku, – wady i zalety, koszt budowy, trwałość i użytkowanie budynku. <p><i>Prowadzący – mgr Marian Krawczyk, firma Ramza</i></p>	5 grudnia 2016	
WIELOBRANŻOWE		
<p>Procedury naprawcze dotyczące odstępień od zatwierzonego projektu budowlanego oraz legalizacja samowoli budowlanej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Odstąpienia istotne i nieistotne podczas realizacji obiektów budowlanych. 2. Legalizacja samowoli budowlanych – procedury, podstawy prawne i opłaty legalizacyjne. 3. Sprzeciw do użytkowania. 4. Rola projektanta, kierownika budowy i inspektora nadzoru inwestorskiego w legalizacji samowoli budowlanej. 5. Projekt budowlany zamienny – zakres i sposób sporządzania projektu. 6. Procedura zatwierdzania projektu budowlanego zamiennego i pozwolenia na wznowienie robót. 7. Procedury dotyczące odbudowy obiektów zniszczonych w czasie kataklizmu, jak nie wpaść w pułapkę samowoli budowlanej. 8. Strona a pełnomocnik w postępowaniu legalizacyjnym, uprawnienia i obowiązki stron oraz pełnomocników. <p><i>Prowadzący – mgr Wojciech Boryc</i></p>	10 października 2016	<p>ZAMOŚĆ LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00</p>
<p>Obowiązki i prawa właścicieli, zarządców i użytkowników budynków dotyczące prawidłowego użytkowania i utrzymania w świetle zmian w prawie budowlanym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obowiązkowe kontrole okresowe: <ul style="list-style-type: none"> – podstawy prawne kontroli – stan aktualny i znowelizowany, – rodzaje kontroli okresowych i ich zakres, – uprawnienia osób przeprowadzających kontrole, – praktyczne uwagi dotyczące przeprowadzenia kontroli uwzględniając ocenę, techniczną elementów konstrukcyjnych, instalacji i urządzeń. 2. Książka obiektu budowlanego: <ul style="list-style-type: none"> – obowiązujące zasady i forma prowadzenia KOB, – najczęściej popełniane błędy przy prowadzeniu KOB, – książki obiektu a kontrole nadzoru budowlanego. <p><i>Prowadzący – mgr inż. Krzysztof Stopyra, PINB w Lublinie</i></p>	7 listopada 2016	

SZCZEGÓŁOWY HARMONOGRAM SZKOLEŃ ZNAJDUJE SIĘ NA STRONIE INTERNETOWEJ LOIIB – www.lub.piib.org.pl

**opr. mgr inż. ARKADIUSZ KORALEWSKI,
Główny Specjalista ds. Szkolenia LOIIB**

Spotkania powiatowe LOIIB w Janowie Lubelskim i Puławach

Wręczenie uprawnień budowlanych w LOiIB w obiektywie

